

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

COM(92) 560 τελικό - SYN 449

Βρυξέλλες, 23 Δεκεμβρίου 1992

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ
ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

Αιτιολογική έκθεση

1. Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 118Α της Συνθήκης ΕΟΚ και καταρτίστηκε με τη μορφή ειδικής οδηγίας κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1 της οδηγίας του Συμβουλίου 89/391/ΕΟΚ της 12 Ιουνίου 1989 αναφορικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία.⁽¹⁾

Η Επιτροπή υπέδειξε το ενδεδειγμένο μιας τέτοιας πρότασης στην ανακοίνωσή της στο πρόγραμμα δράσης της που αποβλέπει στην εφαρμογή του Κοινοτικού Χάρτη των θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των εργαζομένων⁽²⁾. Σε ψήφισμα της 13 Σεπτεμβρίου 1990, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να εκπονήσει πριν από τις 30 Ιουνίου 1992 πρόταση οδηγίας στον τομέα των κινδύνων που σχετίζονται με τον θόρυβο και τις δονήσεις καθώς και κάθε άλλο φυσικό παράγοντα στο χώρο εργασίας⁽³⁾.

Όλα τα κράτη μέλη, εκτός από το Λουξεμβούργο, διαθέτουν είτε ειδική νομοθεσία, είτε γενική νομοθεσία στην οποία γίνεται αναφορά σε

(1) ΕΕ L 183, 29.06.89, σ. 1

(2) COM(89) 568 (τελικό)

(3) ΕΕ C 260, 15.10.90, σ. 167

διεθνή πρότυπα σχετικά με την προστασία από τους κινδύνους που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες και οι οποίοι αναφέρονται στην παρούσα πρόταση.

Αυτές οι υπάρχουσες εθνικές νομοθεσίες παρουσιάζουν κενά και διαφορές από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, έτσι ώστε διαπιστώνονται, ανάλογα με τη γεωγραφική τοποθεσία, αξιοσημείωτες ανισότητες. Οι διαφορές αυτές καταδεικνύονται στο συγκριτικό πίνακα που περιλαμβάνεται ως παράρτημα σε αυτή την αιτιολογική έκθεση.

Αυτή η κατάσταση υπάρχει ήδη από καιρό και δεν διαγράφεται καμμία τάση για τη θεραπεία της, εκτός από την περίπτωση του θορύβου, για την οποία η οδηγία του Συμβουλίου 86/188/ΕΟΚ αποτέλεσε μια βάση εναρμονισμένων μέτρων προστασίας.

Όλοι οι εργαζόμενοι στην Κοινότητα έχουν δικαίωμα σε προστασία της υγείας τους σε επίπεδο που θα φθάνει τουλάχιστον ένα ορισμένο κατώτατο όριο ιδιαίτερα όταν, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, αυτοί μετακινούνται από το ένα κράτος μέλος σε άλλο, για να ασκήσουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Από πλευράς τους, οι εργοδότες οφείλουν να βρίσκονται σε μία κατάσταση ισότητας και να υφίστανται τις δεσμεύσεις και τις δαπάνες που προκύπτουν από τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία της υγείας των εργαζομένων, χωρίς αυτό να συνεπάγεται ένα κοινωνικό ντάμπινγκ και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Όμως οι όροι αυτοί δεν πληρούνται οπωσδήποτε σε ό,τι αφορά το αντικείμενο της πρότασης: παρατηρούνται πάντα σημαντικά κενά και ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα

της προστασίας έναντι των κινδύνων που οφείλονται σε φυσικούς παράγοντες, πράγμα που δικαιολογεί την προσφυγή στο άρθρο 118Α της Συνθήκης ΕΟΚ, ώστε να επιτευχθεί η εναρμόνιση, στο πλαίσιο της προόδου, των υφιστάμενων συνθηκών στον τομέα αυτό. Τα προηγούμενα δικαιολογούν ήδη κατά πολύ την ανάγκη κατάρτισης νόμων σε κοινοτικό επίπεδο. Εξάλλου, η πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου αναμένεται να επιφέρει σημαντική υπεραξία. Πράγματι, για πρώτη φορά εντάσσονται σε ένα κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο εθνικές και διεθνείς ρυθμίσεις ή πρακτικές σχετικά με τους κραδασμούς και τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία.

Όσον αφορά την προστασία από τους κινδύνους που οφείλονται στο θόρυβο, η πρόταση αποτελεί το δεύτερο στάδιο της προσέγγισης που αποφασίστηκε από το Συμβούλιο κατά την έκδοση της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ, της οποίας τις διατάξεις ευθυγραμμίζει εξάλλου με τις αρχές που καθιερώνονται με την οδηγία πλαίσιο 89/391/ΕΟΚ. Έτσι καταργεί κάθε ενδεχόμενη ασυμβατότητα μεταξύ των κειμένων αυτών. Η πρόταση επεκτείνει επιπλέον το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ στους κλάδους δραστηριοτήτων της αεροπλοΐας και της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, που μέχρι στιγμής δεν καλύπτονταν· τέλος, προσαρμόζει τις υποχρεώσεις εργοδοτών και εργαζομένων ανάλογα με τα διάφορα επίπεδα κινδύνου, βελτιώνοντας έτσι τις παρούσες συνθήκες εφαρμογής της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ.

Η πρόταση εισάγει μέτρα προστασίας από τους κινδύνους που οφείλονται σε φυσικούς παράγοντες άλλους από το θόρυβο και μεταφέρει σε διατάξεις εφαρμόσιμες στο κοινοτικό επίπεδο τις

διεθνείς διατάξεις και τα διεθνή πρότυπα στα οποία αναφέρονται οι εθνικές νομοθεσίες. αυτές οι διατάξεις και τα πρότυπα εξάλλου έχουν καθιερωθεί από αναγνωρισμένους οργανισμούς που είναι οι αρμοδιότεροι επί του θέματος, όπως είναι η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΓΕ), η Διεθνής Οργάνωση Θαλάσσιας Ναυσιπλοΐας (ΙΜΟ), η International Non-Ionizing Radiation Committee of the International Radiation Protection Association (IRPA - INIRC), το National Radiological Protection Board (NRPB) και το Bundesamt für Strahlenschutz (BfS).

Συγχρόνως, η πρόταση περιορίζεται, καθορίζοντας τα αποτελέσματα που επιδιώκει να επιτύχει, σε ό,τι είναι απαραίτητο για να επιτευχθεί η επιζητούμενη εναρμόνιση. Ό,τι δεν είναι ουσιώδες για την εναρμόνιση αυτή εξαιρέθηκε από την πρόταση, ώστε αυτό να αποτελέσει το αντικείμενο εξέτασης σε ένα πιο κατάλληλο επίπεδο.

2. Αντικείμενο της πρότασης και αναγκαιότητα της δράσης

2.1 Η πρόταση έχει ως αντικείμενο τη βαθμιαία βελτίωση της προστασίας των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους σε φυσικούς παράγοντες και την εναρμόνιση των ελάχιστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας στον τομέα αυτόν, ως μέρος της κοινωνικής διάστασης της εσωτερικής αγοράς.

2.2 Η πρόταση εκπονήθηκε λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους (ουσιαστικά τα επιβλαβή φυσιολογικά αποτελέσματα) που μπορεί να περικλείει η έκθεση στους φυσικούς παράγοντες.

αυτή δεν εξετάζει το πρόβλημα της "ζώνης άνεσης", (περιορισμένη περιοχή τιμών που γενικά κρίνονται ως βέλτιστες(*)

Οι επιστημονικές έρευνες δείχνουν ότι υφίστανται επιβλαβή αποτελέσματα επιβεβαιωμένα από τα στατιστικά δεδομένα που σχετίζονται με τα επαγγελματικά ατυχήματα και παθήσεις.

α) Στην Κοινότητα, δεκάδες εκατομμυρίων εργαζομένων υπόκεινται σε υπερβολική έκθεση σε φυσικούς παράγοντες (θόρυβος, μηχανικές δονήσεις, ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες κλπ.), η οποία μπορεί να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στην υγεία τους. Από αυτό προκύπτει ότι επαγγελματικής προελεύσεως ατυχήματα ή παθήσεις, το κόστος των οποίων είναι άμεσα διαπιστώσιμο, απέχουν πολύ από το να αντικατοπτρίζουν το πραγματικό κόστος για την οικονομία, χωρίς να γίνεται λόγος για την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των θυμάτων.

Ως παράδειγμα αναφέρεται ότι οι οργανισμοί ασφάλισης ατυχημάτων στη βιομηχανία και τη βιοτεχνία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατέβαλαν το 1990 περίπου 145 εκατ. ECU ως επιστροφές δαπανών φυσιοθεραπευτικής αγωγής και ως συντάξεις αναπηρίας σε 39.361 θύματα επαγγελματικών παθήσεων που προκλήθηκαν από την έκθεσή τους σε φυσικούς παράγοντες. Ακόμη το ποσό αυτό δεν αντιπροσωπεύει παρά το ορατό τμήμα του παγόβουνου, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη ούτε τις απολεσθείσες ώρες

(*) Παραδείγματος χάριν, οι απαιτήσεις επί των οπτικών ακτινοβολιών αποβλέπουν στην αποφυγή των βλαβών στην όραση αλλά δεν εξετάζουν τον βέλτιστο φωτισμό της θέσης εργασίας, πράγμα που εξετάζεται αλλού.

εργασίας λόγω ασθενείας, ούτε το κόστος των προληπτικών εξετάσεων εργασιακής ιατρικής, ούτε την απώλεια πολύτιμου προσωπικού που θα πρέπει να αντικατασταθεί πρόωρα.

- β) Οι υφιστάμενοι εθνικοί κανονισμοί παρουσιάζουν ανισότητες και κενά μεταξύ των κρατών μελών, κατά τρόπο ώστε να καταγράφονται, συναρτήσει της γεωγραφικής θέσης, σημαντικές ανισότητες σε ό,τι αφορά αφενός το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στους εργαζομένους και αφετέρου τις επιβαρύνσεις των επιχειρήσεων λόγω των μέτρων που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των κινδύνων που σχετίζονται με τους φυσικούς παράγοντες.

Η κατάσταση αυτή υφίσταται ήδη από μακρού και δεν διαπιστώνεται τάση θεραπείας της, με εξαίρεση την περίπτωση του θορύβου, όπου μία οδηγία του Συμβουλίου μπόρεσε να αποτελέσει μία βάση μέτρων προστασίας.

- 2.3 Η πρόταση καλύπτει στην παρούσα κατάσταση τέσσερις φυσικούς παράγοντες (θόρυβο, μηχανικές δονήσεις, οπτική ακτινοβολία, ηλεκτρομαγνητικά πεδία και κύματα) αλλά οι διατάξεις της θα μπορέσουν να επεκταθούν και σε άλλους φυσικούς παράγοντες αργότερα: η Επιτροπή θα προτείνει την τροποποίηση της οδηγίας όταν θα κρίνει ότι οι γνώσεις έχουν επαρκώς εξελιχθεί.
- 2.4 Εδώ φαίνεται απαραίτητο να επεξηγηθεί η διαχωριστική γραμμή που υφίσταται μεταξύ, αφενός, των φυσικών παραγόντων που

στοχεύονται από την παρούσα πρόταση και, αφετέρου, των ιοντιζουσών ακτινοβολιών, που αποτελούν το αντικείμενο οδηγιών EURATOM περί βασικών προδιαγραφών. Οντως, αν και δεν υπάρχει φυσική ποιοτική διαφορά μεταξύ των ακτίνων X και των οπτικών ακτινοβολιών (όλες αποτελούν ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες), δεν φαίνεται αιτιολογημένο να υπαχθούν στις ίδιες δρακόντειες διατάξεις ή εκμετάλλευση ενός πυρηνικού αντιδραστήρα και μία δραστηριότητα όπως η ηλεκτροκόλληση, πηγή υπεριωδών ακτίνων, οι ενεργητικότερες των οποίων μπορούν να ιονίσουν την ύλη μέσω θραύσης των θερμοευαίσθητων χημικών δεσμών. Η Επιτροπή έχει επιλέξει την ταξινόμηση που χρησιμοποιείται στη φωτοβιολογία και η παρούσα πρόταση περιορίζεται στις ακτινοβολίες, το μήκος κύματος των οποίων είναι ανώτερο των 100 nm.

3. Η παρούσα κατάσταση

- 3.1 Οι φυσικοί παράγοντες είναι κανονικά παρόντες σε σχεδόν όλους τους χώρους εργασίας αλλά μόνο εκτός μιας ορισμένης περιοχής τιμών αυτοί μπορούν να έχουν βλαβερές επιπτώσεις στην υγεία.

Στην Κοινότητα, δεκάδες εκατομμυρίων εργαζομένων ενδέχεται να υπόκεινται σε υπερβολική έκθεση στους διάφορους αυτούς φυσικούς παράγοντες και στα κράτη μέλη, τα μέτρα που αποβλέπουν στην αντιμετώπιση των κινδύνων αυτών διαφέρουν από το ένα στο άλλο: αυτά κυμαίνονται από την εθελούσια εφαρμογή διεθνών συστάσεων μέχρι τον έλεγχο εφαρμογής δεσμευτικών κειμένων.

Από αυτά τα εθνικά μέτρα μπορούν να εξαχθούν οι γενικές τάσεις και να προκύψει μία συναίνεση ως προς τις βάσεις που θα επιλεγούν για την πρόληψη: η πρόταση εμπνέεται σε μεγάλο βαθμό από αυτά.

3.2 ο θόρυβος

Η οδηγία 86/188/ΕΟΚ αποτελεί μία βάση και οι διατάξεις μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία φαίνονται να ισχύουν σε όλα τα κράτη μέλη· την 1η Ιουλίου 1992, μόνο ένα κράτος δεν είχε εκπληρώσει την υποχρέωσή του αυτή.

Τα κύρια προβλήματα που συνάντησαν τα κράτη μέλη κατά τη μεταφορά της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ στο εθνικό δίκαιο οφείλονταν στις ανακρίβειες που περιλαμβάνονταν στο κείμενο, ιδίως όσον αφορά τη μέτρηση του θορύβου και τους όρους με τους οποίους έπρεπε να προταθεί η παρακολούθηση της υγείας.

Τα προβλήματα που προκλήθηκαν από τη μεταφορά της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ στα κράτη μέλη επέτρεψαν να εξαχθούν διδάγματα που συνεκτιμήθηκαν στην παρούσα πρόταση.

Θα πρέπει να υπομνησθεί ότι οι εργαζόμενοι της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας και της αεροπλοΐας έχουν προσωρινά εξαιρεθεί από

την οδηγία αυτή και καθώς οι εργαζόμενοι τούτοι θα πρέπει να επωφελούνται και αυτοί της ίδιας προστασίας, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση το 1990⁽⁴⁾ να πληρώσει το κενό αυτό στην παρούσα πρόταση.

Η οδηγία 86/188/ΕΟΚ που άνοιξε το δρόμο για την παρούσα πρόταση, περιέχει διατάξεις που επιβάλουν επίσης την Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις ώστε να καταστεί δυνατή η επανεξέτασή της πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών που επαγρυπνεί προσεκτικά ώστε κάθε κράτος μέλος να τηρεί καθεμιά από τις υποχρεώσεις που απορρέουν γι' αυτό από την οδηγία 86/188/ΕΟΚ, δεν θα μπορούσε να αμελήσει την εφαρμογή των υποχρεώσεων που η ίδια οδηγία επιβάλλει σ' αυτή.

Κατά την κατάρτιση της πρότασης οδηγίας το 1982, η κατάσταση των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων επέτρεπε ήδη να εκτιμηθούν συγκεκριμένα τα επιβλαβή αποτελέσματα του θορύβου στην ακοή. Η επιστημονική κοινότητα είχε ήδη ορίσει ότι πέρα από την κατώτατη τιμή των 75 dB(A), οι κίνδυνοι τους οποίους διέτρεχαν οι εργαζόμενοι ήταν κάθε άλλο παρά αμελητέοι.

Ωστόσο, οι δυσκολίες της διαδικασίας έγκρισης βάσει του άρθρου 100 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν επέτρεψαν στο Συμβούλιο να εκδόσει, από την ημερομηνία αυτή, μέτρα προστασίας που να ανταποκρίνονται σ' αυτή την κατώτατη τιμή. Το Συμβούλιο έκτοτε πρόβλεψε δύο στάδια για να φθάσει το κατάλληλο επίπεδο προστασίας. Δέκα χρόνια μετά την πρώτη πρότασή της λοιπόν, η Επιτροπή υποβάλλει ένα κείμενο που δίνει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να περάσει στο ακόλουθο στάδιο.

(4) SEC(90) 1230 τελικό της 26.06.90

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί στα πλαίσια αυτά ότι η Επιτροπή, στην πρότασή της, χωρίς να επιβάλλει ένα άκαμπτο σύστημα προστασίας που να βασίζεται στην τιμή των 75 dB(A), εισάγει μέσω των "επιπέδων δράσης" μια αξιολογούμενη ευκαμψία.

Από την έγκριση της οδηγίας τον Μάιο του 1986, το νομικό και πολιτικό πλαίσιο άλλαξε πολύ σημαντικά με τη θέση σε ισχύ της Ενιαίας Πράξης και του άρθρου της 118Α καθώς και με την έγκριση το 1989 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ που διαγράφει το νέο πλαίσιο πρόληψης, πράγμα που επιβάλλει μία αναθεώρηση των προηγούμενων κειμένων ώστε να εξασφαλισθεί η απαραίτητη συνοχή.

Η κατάσταση των επιστημονικών γνώσεων έχει αποτελέσει το αντικείμενο τριών εκθέσεων που καλύπτουν αντίστοιχα την επίπτωση του θορύβου στην ακοή, τα φυσιολογικά μη ακουσολογικά αποτελέσματα και τα μη φυσιολογικά αποτελέσματα του θορύβου⁽⁵⁾. στον τεχνικό τομέα, η διεθνής προδιαγραφή ISO 1999, η αναθεωρημένη έκδοση της οποίας δημοσιεύτηκε το 1990, περιγράφει μία μέθοδο προσδιορισμού της έκθεσης στο θόρυβο και εκτίμησης της βλάβης που συνεπάγεται αυτή για την ακοή. τέλος, τα όργανα που επιτρέπουν τη μέτρηση του θορύβου αποτέλεσαν το αντικείμενο σημαντικής προόδου της τεχνολογίας της ηλεκτρονικής (ιδιαίτερα η ψηφιοποίηση και η επεξεργασία των σημάτων). Τέλος, η οδηγία 89/392/ΕΟΚ σχετικά με τα μηχανήματα έχει συμπεριλάβει, στις ουσιώδεις απαιτήσεις ασφάλειας, τη μείωση του εκπνεόμενου θορύβου και οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης αναπτύσσουν στον τομέα αυτό μία παράγωγη δραστηριότητα.

(5) α) W. PASSCHIER-VERMEER

Occupational noise exposure and effects on Hearing

b) Prof. Dr. Med. Dr. Phil. G. Jansen

The Physiological effects of Noise

c) Dylan M. JONES

Non physiological effects of Noise

Σε ό,τι αφορά το πρόβλημα των μη σχετιζόμενων με την ακοή επιπτώσεων του θορύβου (που κυμαίνεται από φυσιολογικές οχλήσεις μέχρι την παρεμβολή στην ορθή εκτέλεση των καθηκόντων που απαιτούν προσοχή και συγκέντρωση) η Επιτροπή πιστεύει ότι η κατάσταση των γνώσεων στον τομέα αυτόν επιτρέπει δύσκολα την αιτιολόγηση ενός ποσοτικού περιορισμού της έκθεσης (πρόκειται εδώ για επίπεδα που βρίσκονται σαφώς κάτω των 75 ντεσιμπέλ 1). Αφετέρου, χωρίς να ελαχιστοποιείται η σημασία τους θα πρέπει να παραδεχτεί κανείς ότι οι επιπτώσεις αυτές είναι συχνά κοινωνικά λιγότερο σημαντικές από την απομόνωση που προκύπτει από μία κώφωση και ότι η αποδοτικότητα της επαγγελματικής δραστηριότητας αρχίζει γρήγορα να διαδραματίζει κάποιο ρόλο. Η Επιτροπή πιστεύει, λοιπόν, ότι θα πρέπει να διατηρηθεί η προσέγγιση που επιλέχθηκε για την οδηγία το 1986 αλλά ότι οπωσδήποτε δικαιολογείται να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις του θορύβου εκτός της ακοής· μία Σύσταση που θα συμπληρώνει την οδηγία "φυσικοί παράγοντες" φαίνεται ότι είναι ένα καταλληλότερο πλαίσιο και αρχίζει τις εργασίες προς την κατεύθυνση αυτή.

3.3 Οι μηχανικές δονήσεις

Οι δονήσεις που μεταδίδονται στα χέρια και στους βραχίονες μεταφράζονται σε αγγειακές, νευρολογικές και αρθριτικές ανωμαλίες που μπορούν να οδηγήσουν σε αναπηρίες, διαβιβαζόμενες σε ολόκληρο το σώμα συμβάλλουν, μεταξύ άλλων, στην ραχιαία και οσφυϊκή παθολογία, μία από τις σημαντικότερες αιτίες απουσίας για ιατρικούς λόγους.

Συνολικά, οι τραυματισμοί που οφείλονται σε δονήσεις δείχνουν μία εξέλιξη που καθίσταται ανησυχητική λόγω του ρυθμού αύξησής της.

Στα κράτη μέλη, η πρόληψη στον τομέα αυτό εξασφαλίζεται είτε μέσω των γενικών διατάξεων που απαιτούν την ύπαρξη ενός ασφαλούς χώρου εργασίας είτε, σε ορισμένες περιπτώσεις, μέσω ειδικών διατάξεων που εμπνέονται από δύο διεθνή πρότυπα (ISO 5349 για το σύστημα χεριού-βραχίονα και ISO 2631 για ολόκληρο το σώμα).

Μία εξέταση της βιομηχανικής πραγματικότητας δείχνει ότι σήμερα, η χρησιμοποίηση εξοπλισμών που προκαλούν δονήσεις συνεπάγεται ένα επίπεδο κινδύνου πολύ ανώτερο εκείνου που θεωρείται ως απαράδεκτο για άλλους παράγοντες· καθώς δεν υφίστανται συστήματα αντιδονητικής προστασίας, δεν είναι δυνατό να ελεγχθεί η έκθεση παρά μόνο μειώνοντας τη διάρκειά της πράγμα που καθίσταται γρήγορα πρακτικά ανέφικτο.

Παραδείγματος χάριν η καθημερινή χρησιμοποίηση επί μισή ώρα εξοπλισμού που παράγει 16m/s^2 (ορισμένα κρουστικά δράπανα και μηχανήματα ήλωσης υπερβαίνουν τα 30 m/s^2) μεταφράζεται σε εμφάνιση αγγειακών ανωμαλιών των δακτύλων στο 10% του πληθυσμού(*) μετά από λίγο περισσότερα των πέντε ετών.

Δεν είναι λίγα τα επιστημονικά έργα που ασχολούνται με τις αντιδράσεις του οργανισμού σε δονήσεις και μπορούμε να βρούμε π.χ. μία συνεπτυγμένη συλλογή τους σε ένα φυλλάδιο που έχει δημοσιευθεί από τη διεθνή ένωση κοινωνικής ασφάλισης(6) που, μεταξύ άλλων, παρέχει τις ποσοτικές σχέσεις μεταξύ των παραμέτρων μιας έκθεσης σε δονήσεις και την επίπτωσή της στην υγεία.

Ο παρακάτω πίνακας, που αποτελεί απόσπασμα αυτού, εφαρμόζεται στις δονήσεις που μεταδίδονται στο σύστημα χεριού-βραχίονα.

(*) Αξιόπιστο όριο ανίχνευσης σύμφωνα με BS 6842, λαμβάνοντας υπόψη τα λοιπά πιθανά αίτια πρόκλησης αγγειακών ανωμαλιών

(6) A.I.S.S.

Οι δονήσεις στις θέσεις εργασίας

Σταθμισμένες τιμές επιταχύνσεων σε συχνότητα
(m/s²) που μπορούν προφανώς να προκαλέσουν συμπτώματα
αγγειακής ανωμαλίας σε 10% των εκτιθέμενων

Ημερήσια Έκθεση	Σωρευτική έκθεση ολόκληρης της ζωής (έτη)					
	1/2	1	2	4	8	16
15 λεπτά	256.0	128.0	64.0	32.0	16.0	8.0
30 λεπτά	179.0	89.6	44.8	22.4	11.2	5.6
1 ωρ.	128.0	64.0	32.0	16.0	8.0	4.0
2 ωρ.	89.6	44.8	22.4	11.2	5.6	2.8
4 ώρ.	64.0	32.0	16.0	8.0	4.0	2.0
8 ώρ.	44.8	22.04	11.2	5.6	2.8	1.4

Στον τομέα των δονήσεων που επηρεάζουν το σύνολο του σώματος υπάρχει λιγότερη πρόοδος (υπάρχει μία αιτιακή σχέση μεταξύ των δονήσεων αυτών και παραδείγματος χάριν των ραχιαίων πόνων, χωρίς η σχέση δόσης-αποτελέσματος να είναι σαφώς καθορισμένη) και οι προδιαγραφές που προσδιορίζουν την μέτρηση των δονήσεων και την αξιολόγηση των συνεπειών τους βασίζονται σε μεγάλο μέρος τους σε υποκειμενικές απαντήσεις, στην βιο-μηχανική απόκριση του ανθρωπίνου σώματος ή σε κάποια εμπειρία επαγγελματικής έκθεσης. Οι προσπάθειες συνεχίζονται για τη βελτίωσή τους και, π.χ., το Ίδρυμα Βρετανικών Προτύπων (BSI) έχει εγκρίνει τα πρότυπα που διαφέρουν από τα διεθνή πρότυπα ISO, τα περισσότερα των οποίων ανάγονται στο 1975 και έχει οδηγήσει σε μία πολύπλοκη σχέση μεταξύ της διάρκειας και των ορίων έκθεσης.

3.4 Η οπτική ακτινοβολία.

Οι πηγές έντονης οπτικής ακτινοβολία μπορούν να προκαλέσουν οφθαλμικές ή επιδερμικές βλάβες και η επαγγελματική ζωή μας παρέχει πολυάριθμα παραδείγματα του τύπου αυτού (ερύθημα οφειλόμενο σε λαμπτήρες υπερυψωμένων, "έγκαυμα ηλεκτρικού τόξου" των ηλεκτροκολλητών, χωρίς να αναφέρουμε και τους κινδύνους που προέρχονται από πηγές ακτίνων λέιζερ).

Στις Ηνωμένες Πολιτείες οι οπτικές ακτινοβολίες σπάνια αποτελούν το αντικείμενο ειδικών κειμένων· κατευθυντήριες γραμμές υφίστανται συχνά για συγκεκριμένες περιπτώσεις (παράδειγμα: τα φίλτρα που χρησιμοποιούνται από ηλεκτροκολλητές). Η ακτινοβολία που παράγεται από τις συσκευές λέιζερ κατέχει ιδιαίτερη θέση: το διεθνές πρότυπο για το IEC 825 ασχολείται με την ασφάλεια των συσκευών και εφαρμόζεται ευρέως στην βιομηχανική πρακτική.

Εντούτοις οι πατιήσεις που σχετίζονται με τις πηγές, (που δεν υφίστανται παρά για ορισμένες από αυτές), δεν αρκούν για τον έλεγχο του κινδύνου και θα πρέπει να συμπληρωθούν από περιορισμούς έκθεσης.

Κείμενα της φύσης αυτής έχουν δημοσιευθεί π.χ. από την Διεθνή Επιτροπή μη Ιοντίζουσας Ακτινοβολίας της Διεθνούς Ένωσης Ακτινοπροστασίας (INIRC-IRPA) για ένα τμήμα του φάσματος· η Αμερικανική Διάσκεψη Κυβερνητικών Βιομηχανικών Υγιεινολόγων (ACGIH) από πλευράς της έχει ζητήσει εξαντλητικές τιμές έκθεσης.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα κείμενα αυτά περιλαμβάνουν συγχρόνως τεχνικά στοιχεία (ακριβής περιγραφή των φυσικών μεγεθών που χρησιμοποιούνται ως στοιχεία πρόβλεψης του κινδύνου π.χ.) και στοιχεία πολιτικού χαρακτήρα (όπως οι τιμές έκθεσης που δεν πρέπει να ξεπερασθούν). τα πρώτα είναι σχετικά αντικειμενικά και θα μπορούσαν τέλεια να συμπεριληφθούν σε πρότυπα παραδείγματος χάριν, ενώ αντίθετα το αποδεκτό επίπεδο κινδύνου δεν θα έπρεπε να ορισθεί παρά μετά από απόφαση της αρμόδιας αρχής.

Οι οπτικές ακτινοβολίες παρουσιάζουν ακόμα ένα άλλο χαρακτηριστικό, ήτοι την σαφή διάκριση που γίνεται συνήθως μεταξύ των ακτίνων λέιζερ και των άλλων. Οντως, παρά το ότι είναι αναγνωρισμένο πως, υπό τις αυτές συνθήκες (μήκος κύματος, ένταση και διάρκεια έκθεσης), τα βιολογικά αποτελέσματα των οπτικών ακτίνων είναι ουσιαστικά τα ίδια για τις συνεκτικές πηγές (λέιζερ) και για τις μη συνεκτικές και ενώ χρησιμοποιούνται ακίνδυνες συσκευές λέιζερ μαζί με μη συνεκτικές πηγές που παρουσιάζουν κάποιο κίνδυνο, η γενική συνήθεια είναι να επιβάλλονται αναλυτικές και συγκεκριμένες διατάξεις λειτουργίας για την ακτινοβολία λέιζερ, ενώ η προστασία έναντι των λοιπών πηγών αντιμετωπίζεται χαλαρότερα.

Τα κείμενα της INIRC-IRPA και της ACGIH αντιπροσωπεύουν μία συναίνεση επί των σκοπών της πρόληψης, όπως δείχνει σχετικό έγγραφο⁽⁷⁾ (που συντάχθηκε μετά από αίτηση της Επιτροπής) το

(7) S.G. Allen et al

Proposals for protection against occupational exposure to electromagnetic non-ionizing radiations

Physica Medica-Vol VII N2, pp 77 - 89 1991, April-June

οποίο περιγράφει την κατάσταση των γνώσεων οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για την πρόταση ορίων έκθεσης. Η σχέση μεταξύ των παραμέτρων της έκθεσης και του κινδύνου που προκύπτει από αυτή είναι υπερβολικά πολύπλοκη για να εκτεθεί εδώ.

3.5 Τα πεδία και τα κύματα

Εδώ εξετάζονται οι επιπτώσεις που προκαλούνται(*) από τις ηλεκτρικές και μαγνητικές ακτινοβολίες συχνότητας κατώτερης των οπτικών ακτινοβολιών, ορίζοντας ως διαχωριστικό όριο μεταξύ αυτών κατά σύμβαση τα 300 GHz.

Οι επιπτώσεις αυτές οφείλονται σε υπερβολικές τιμές ηλεκτρικών ρευμάτων που κυκλοφορούν στον οργανισμό ή ανταλλάσσονται ανάμεσα στο σώμα και τον εξωτερικό κόσμο ή ακόμα της προσροφώμενης ενέργειας.

Αυτές προκαλούν διάφορα γνωστά φαινόμενα, καθόσον τα κυκλοφορούντα ηλεκτρικά ρεύματα είναι κείνα που προκαλούν τις μυϊκές συσπάσεις (σημαντικό παράγοντα στην ηλεκτροπληξία) ενώ το ρεύμα που προέρχεται από ηλεκτροστατικές εκκενώσεις και προκαλεί μόνο ένα δυσάρεστο σοκ, σε μεγαλύτερη ένταση προκαλεί ηλεκτρικά εγκαύματα και οι φούρνοι μικροκυμάτων δείχνουν πόσο γρήγορη μπορεί να είναι η αύξηση της θερμοκρασίας των

(*) ο κίνδυνος οφείλεται στην επαφή με αγωγούς υπό τάση δεν καλύπτεται εδώ.

εκτιθέμενων σε παρόμοιες ακτινοβολίες βιολογικών ιστών. Είναι αυτονόητο ότι τα φαινόμενα αυτά, κατά τα οποία το ανθρώπινο σώμα αποτελεί μία κεραία λήψεως, θα πρέπει να παραμένουν κάτω από ορισμένα όρια.

Αυξανόμενες ανησυχίες έχουν εκφρασθεί ανά τον κόσμο αναφορικά με άλλα βλαβερά αποτελέσματα των ηλεκτρικών ή μαγνητικών πεδίων και ειδικότερα προβλήθηκε η αποψη ότι διαδραματίζουν κάποιο ρόλο στην καρκινογένεση. Η Επιτροπή συντάχθηκε με τις απόψεις που διατυπώθηκαν από την επιστημονική κοινότητα, σύμφωνα με τις οποίες δεν υπάρχουν σήμερα αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί κάτι τέτοιο, χωρίς όμως να μπορεί να αποκλεισθεί ένα τέτοιο ενδεχόμενο· οι υποψίες αυτές δεν λαμβάνονται κατά συνέπεια υπόψη, εφόσον δεν έχουν αποδειχθεί σε επιστημονικό επίπεδο.

Αυτά τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία και κύματα σπάνια καλύπτονται από ειδικά κείμενα, τα οποία, επιπλέον, δεν καλύπτουν παρά ένα μέρος του τομέα συχνοτήτων· στην περίπτωση αυτή, εμπνέονται από τις διεθνείς συστάσεις που υφίστανται στο θέμα αυτό.

Όπως και στην περίπτωση των οπτικών ακτινοβολιών, διαπιστώνεται ότι τα υφιστάμενα κείμενα περιλαμβάνουν ουσιαστικά αναλυτικές λειτουργικές οδηγίες για έναν περιορισμένο και συγκεκριμένο τομέα δραστηριότητας.

Σχεδόν όλες αυτές ελέγχουν τους κινδύνους περιορίζοντας τα βιολογικά φαινόμενα που προαναφέρθηκαν (τοπική ή γενική θέρμανση του ανθρώπινου σώματος, επιπτώσεις των ρευμάτων που

διοχετεύονται στο νευρικό σύστημα, σοκ και εγκαύματα): αυτοί είναι οι βασικοί περιορισμοί.

Τα αντίστοιχα μεγέθη είναι εντούτοις δύσκολο, ενίοτε και αδύνατο, να μετρηθούν άμεσα με την παρούσα κατάσταση της μετρολογίας και για τους γιατρούς είναι απαραίτητη η ύπαρξη παραγώγων μεγεθών (όπως τα ηλεκτρικά και μαγνητικά πεδία).

Η κατάρτιση αυτών των παραγώγων τιμών πεδίων είναι εντούτοις μία τεχνικά πολύπλοκη διαδικασία: τα βιολογικά αποτελέσματα εξαρτώνται από τη σύζευξη μεταξύ του πεδίου και του "στόχου", πράγμα που σημαίνει ότι ένα δεδομένο πεδίο δεν θα προκαλέσει τα ίδια αποτελέσματα σ' ένα παιδί ή σε έναν ενήλικο ή ακόμα θα διαφέρουν αυτά ανάλογα με το αν ο άξονας του σώματος είναι παράλληλος ή κάθετος προς το πεδίο αυτό.

Τέλος, τα κείμενα που ορίζουν τις μέγιστες τιμές ηλεκτρικών ή μαγνητικών πεδίων αποδέχονται γενικά την υπέρβασή τους, με τον όρο ότι οι βασικοί περιορισμοί που αναφέρονται παραπάνω θα τηρηθούν.

Ένα σημαντικό μέρος των εργασιών που πρέπει να επιτρέψουν τον προσδιορισμό των μετρούμενων τιμών που εξασφαλίζουν, σε μία δεδομένη κατάσταση, την τήρηση των βασικών ορίων που δίδονται, είναι αντικειμενικού χαρακτήρα και μπορεί να ανατεθεί σε ειδικευμένους εμπειρογνώμονες, οπότε τα κείμενα που θα προκύψουν (που θα μπορούσαν να είναι ευρωπαϊκά πρότυπα) να μπορούν τότε να εγκριθούν σύμφωνα με μία κατάλληλη διαδικασία.

Η σχέση μεταξύ των ηλεκτρομαγνητικών μη ιοντιζουσών ακτινοβολιών που αναφέρεται στο σημείο 7 καλύπτει επίσης τον τομέα συχνοτήτων κατωτέρων των 300 GHz· εκεί υπάρχει λοιπόν μία κατάσταση των γνώσεων που αποδέχεται η επιστημονική κοινότητα.

Τα χαρακτηριστικά του κινητού εξοπλισμού ραδιοτηλεφωνίας, που σχεδιάζονται ειδικά για να εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, πρέπει να συνεκτιμηθούν ιδιαίτερα.

Η βιομηχανία τηλεπικοινωνιών καταβάλλει σήμερα έντονες προσπάθειες προκειμένου να καθιερώσει αποδεκτούς τεχνικούς κανόνες που θα επέτρεπαν την αναγωγή των σημερινών τιμών εκπομπής σε επίπεδα συμβατά με τις ανώτατες τιμές που ορίζονται στο παράρτημα 4 της παρούσας πρότασης.

3.6 Άλλοι φυσικοί παράγοντες

Σε ορισμένους τόπους εργασίας συναντώνται ακόμη άλλοι φυσικοί παράγοντες που συνεπάγονται κίνδυνο για την υγεία. Χωρίς η αναφορά αυτή να είναι εξαντλητική, μπορεί να αναφερθεί η θερμοκρασία ή ακριβέστερα το μικροκλίμα, που προκύπτει από ένα συνδυασμό παραγόντων και μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να προκαλέσει θερμική πίεση που να προσεγγίζει τα φυσιολογικά όρια. Ομοίως, ένας κίνδυνος συνδέεται με την αναπνοή στους χώρους, όπου ο αέρας δεν έχει τη συνήθη θερμοκρασία και πίεση:

αμέσως αντιλαμβάνεται κανείς ότι γίνεται αναφορά στους δύτες (πεπιεσμένος αέρας ή ειδικά μίγματα αέρα αναπνοής) ή στην εργασία σε υπερβαρικό θάλαμο αλλά επίσης για δραστηριότητες που ασκούνται σε συνθήκες μειωμένης ατμοσφαιρικής πίεσης (ιπτάμενο προσωπικό, ορεινή εργασία σε μεγάλο υψόμετρο).

Οι κίνδυνοι που οφείλονται στους παράγοντες αυτούς θα πρέπει να μπορούν να ελεγχθούν μέσω της εφαρμογής των ιδίων αρχών όπως και για τους προαναφερθέντες παράγοντες, με την προϋπόθεση ότι είναι διαθέσιμα τα ίδια στοιχεία. Ποιός είναι ο κίνδυνος, πώς μπορεί να εκφραστεί, πώς να περιοριστεί ή έκθεση και σε ποió βαθμό. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τις γνώσεις που υφίστανται στους διάφορους αυτούς τομείς και όταν αυτές θα το επιτρέπουν, θα τις μεταφράσει σε λειτουργικές διατάξεις.

4. Πεδίο εφαρμογής και δομή της πρότασης

- 4.1 Η πρόταση περιέχει ελάχιστες απαιτήσεις υγείας και ασφάλειας, όπως το προβλέπει το άρθρο 118Α της Συνθήκης ΕΟΚ. Αυτή συμπληρώνει την οδηγία 89/391/ΕΟΚ (της οποίας αποτελεί ειδική οδηγία) επεξηγώντας τον τρόπο κατά τον οποίο ορισμένες από τις διατάξεις της θα πρέπει να εφαρμοστούν στη συγκεκριμένη περίπτωση μιας έκθεσης σε φυσικούς παράγοντες και, όπως αυτή η οδηγία, καλύπτει το σύνολο των δραστηριοτήτων κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι μπορούν να υπόκεινται σε κινδύνους οφειλόμενους σε μια τέτοια έκθεση, με εξαίρεση ορισμένες ειδικές καταστάσεις στον τομέα των δημοσίων υπαλλήλων ή της προστασίας των πολιτών.

Αν οι φυσικοί παράγοντες και τα αποτελέσματά τους επί της υγείας μπορούν να διαφέρουν μεταξύ τους, οι κίνδυνοι που μπορεί να προκαλέσει η παρουσία τους υπάγονται στην ίδια στρατηγική.

Δύο μεγάλες επιλογές προσφέρονται λοιπόν για τον έλεγχο του κινδύνου που οφείλεται στην έκθεση σε φυσικούς παράγοντες: ένα κείμενο που να τους καλύπτει στο σύνολό τους ή ακόμη μία σειρά οδηγιών που να ασχολούνται με καθένα από αυτούς.

Καθεμιά από τις επιλογές αυτές έχει τα πλεονεκτήματά της, αλλά η πρώτη αποφεύγει την περίπτωση κατά την οποία ένα σημαντικό μέρος των διατάξεων περιέχεται με την ίδια μορφή σε καθεμιά από τις οδηγίες, καθόσον λίγες αρχές τις διέπουν όλες. Εξάλλου, έπρεπε να αποφασισθεί κατά τρόπο αυθαίρετο μέχρι που θα μπορεί να φθάσει η υποδιαίρεση των παραγόντων.

Τέλος μία γενικότερη κοινοτική νομοθεσία φαίνεται προτιμότερη από μία αφθονία κειμένων και αυτή η επιθυμία έχει εκφρασθεί από το Συμβούλιο σε πολλές ευκαιρίες.

Με την πρότασή της, η Επιτροπή έχει λοιπόν επιλέξει να καλύψει τον κίνδυνο που οφείλεται στην έκθεση σε φυσικούς παράγοντες με ένα ενιαίο κείμενο, το σώμα του οποίου θα απαρριθμεί τις διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλους τους παράγοντες αυτούς (και που η οδηγία 89/391/ΕΟΚ προβλέπει κατά γενικό τρόπο) και α παραρτήματα του οποίου θα παρέχουν τις ειδικές ενδείξεις για καθέναν από αυτούς: ποσοτική και ποιοτική έκφραση του κινδύνου, ειδικές διατάξεις.

Η πρόταση επίσης δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός: λαμβάνει υπόψη και συμπληρώνει, ανάλογα με την περίπτωση, άλλες κοινοτικές οδηγίες, όπως, π.χ. εκείνες που σχετίζονται με τους εξοπλισμούς εργασίας ή ακόμα τους αξοπλισμούς ατομικής προστασίας. Πρέπει επίσης να γίνει αντιληπτό ότι η πρόταση δεν θα επαναλαμβάνει τις ήδη εκδοθείσες διατάξεις (συγκεκριμένα κείμενα της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ): μια ρητή αναφορά στη μια ή την άλλη από αυτές περιορίζεται στην περίπτωση κατά την οποία κρίνεται απαραίτητο να γίνουν διευκρινίσεις ή προσθήκες σ' αυτές.

Η πρόταση περιορίζεται να ορίσει τους στόχους προστασίας ανάλογα με τα αποτελέσματα που επιδιώκονται και να καταρτίσει ένα κατάλληλο μηχανισμό για την εκπόνηση των αντικειμενικών τεχνικών στοιχείων ώστε οι διατάξεις που περιέχονται στην οδηγία να μεταφραστούν σε λειτουργικούς όρους.

Η προσέγγιση αυτή σέβεται την κατανομή των αρμοδιοτήτων, αποφεύγει να υπερφορτώσει ένα νομικό κείμενο και επιτρέπει την ελαστικότητα που απαιτείται για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο. Ανταποκρίνεται στις πρακτικές ανάγκες και επωφελείται ειδικότερα των τεχνικών προτύπων όταν το περιεχόμενό τους είναι σωστά θεμελιωμένο. Πρόκειται π.χ. για την περίπτωση κατά την οποία ένας εργοδότης επιλέγει την προσφυγή σε πρότυπο που περιγράφει, με όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες, πώς ένα αποτέλεσμα που απαιτείται από την οδηγία μπορεί να επιτευχθεί,

αλλά καθώς τέτοια πρότυπα παραμένουν προαιρετικά, αυτός παραμένει εντούτοις ελεύθερος να ασκήσει διαφορετικά τις αρμοδιότητές του.

- 4.2 Ακολουθώντας σ' αυτόν τον τομέα τον κανόνα που ορίζεται από τη Συνθήκη η οδηγία που αποβλέπει στην προστασία των εργαζομένων έναντι των κινδύνων που οφείλονται σε έκθεσή τους σε φυσικούς παράγοντες καθορίζει τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν αφήνοντας στα κράτη μέλη την δυνατότητα επιλογής των μέσων που θα χρησιμοποιήσουν γι' αυτό.

Είναι εντούτοις ουσιώδες, εάν είναι επιθυμητή η επίτευξη του επιπέδου προστασίας που ορίζεται από την οδηγία αυτή, οι στόχοι της να κατανοηθούν κατά τον ίδιο τρόπο σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας και να μεταφραστούν κατά ισότιμο τρόπο σε πρακτικές οδηγίες για τους τελικούς παραλήπτες των διατάξεων της προαναφερθείσας οδηγίας.

Αυτό συνεπάγεται ότι, αφενός, θα διευκρινισθούν οι κανόνες που θα ακολουθήσουν τα κράτη μέλη για να ορίσουν ισοδύναμους λειτουργικούς στόχους και, αφετέρου, αυτά τα κράτη μέλη θα έχουν την ίδια αντίληψη των δυνατοτήτων που προσφέρονται από την τεχνική πρόοδο όταν λαμβάνουν υπόψη την εξέλιξή της, Αυτό δεν είναι δυνατό παρά μόνο αν διατίθενται επαρκώς λεπτομερή κείμενα και το σύστημα, διαχειριζόμενο με ελαστικότητα και δυναμισμό, μπορεί να ανταποκριθεί χωρίς υπερβολικές καθυστερήσεις σε εξελικτικές καταστάσεις.

Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή προτείνει την προσφυγή, στο πλαίσιο της οδηγίας "φυσικοί παράγοντες", σε πρόσθετα έγγραφα που αποβλέπουν:

- να επεξηγήσουν ορισμένες έννοιες που χρησιμοποιούνται από την οδηγία όταν αυτό απαιτείται
- να διατυπώσουν τις κατευθυντήριες γραμμές επί των αρχών εφαρμογής τους (παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη, κανόνες που θα εγκριθούν για την ποσοτική τους έκφραση)
- να εξασφαλίσουν την σύνδεση με λειτουργικά έγγραφα (όπως π.χ. την επίσημη αναγνώριση τεχνικών προτύπων ή την έγκριση εντολών για την εκπόνηση αυτών)
- να διαχειρισθούν την εξέλιξη της τεχνικής: μεθοδολογία που θα εφαρμοστεί, κατάσταση των προσφερομένων από τους εξοπλισμούς και μεθόδους δυνατοτήτων.

Αυτά τα πρόσθετα έγγραφα θα εκδοθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ.

Ενδεικτικά, στο πλαίσιο της οδηγίας φυσικών παραγόντων, τα πρόσθετα κείμενα θα μπορούσαν να αφορούν τις ακόλουθες πλευρές:

- την αξιολόγηση του κινδύνου που οφείλεται στην έκθεση σε τέτοιους παράγοντες
- τη μέτρηση του παράγοντα
- τη λήψη υπόψη ειδικών ομάδων κινδύνου, δραστηριοτήτων ιδιαίτερα επικίνδυνων, επέκτασης ή παρεμβολής της έκθεσης

- τις διατάξεις σχετικά με τους εξοπλισμούς ατομικής προστασίας καθώς και τις μεθόδους και τους εξοπλισμούς εργασίας.
- το πραγματοποιήσιμο επίπεδο προστασίας και την προσαρμογή του στην τεχνική πρόοδο.

4.3 Η συνολική στρατηγική που ακολουθείται από την πρόταση στηρίζεται στην υποχρέωση μείωσης του κινδύνου στο χαμηλότερο δυνατό πραγματοποιήσιμο επίπεδο· αυτή ορίζει τρεις ζώνες κινδύνου:

- μία μαύρη ζώνη κατά την οποία η έκθεση θα συνοδευόταν από κινδύνους κρίνόμενους υπερβολικούς και την οποία η οδηγία απαγορεύει·
- μία λευκή ζώνη εντός της οποίας η οδηγία δεν απαιτεί πλέον ειδικά μέτρα και η οποία αποτελεί για την πρόληψη έναν μακροπρόθεσμο στόχο
- μία ενδιάμεση γκριζα ζώνη όπου πρέπει να ληφθούν μέτρα για τον έλεγχο του κινδύνου και αυτό με τόσο μεγαλύτερη αυστηρότητα όσο περισσότερο προσεγγίζεται η μαύρη ζώνη.

Τα μέτρα αυτά ακολουθούν τις ήδη ορισθείσες από την οδηγία 89/391/ΕΟΚ αρχές: μείωση του κινδύνου κατά προτεραιότητα στην πηγή, κατόπιν μέσω των συλλογικών προστασιών και τέλος μέσω ατομικών προστασιών· συγχρόνως, η ενημέρωση, η κατάρτιση και η ισόρροπη συμμετοχή των εργαζομένων θα πρέπει να εξασφαλιστούν.

Η σημασία των κατώτατων επιπέδων και των επιπέδων ανάληψης δράσης θα πρέπει να γίνει αφώς κατανοητή ώστε να αποφευχθεί μία εσφαλμένη ερμηνεία του κειμένου: σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για ανώτατες επιτρεπόμενες τιμές έκθεσης (αντίθετα με το επίπεδο οροφής). Ένα κατώτατο επίπεδο αποτελεί το ανώτερο όριο της λευκής ζώνης και εκφράζει με ποσοτικούς όρους την τιμή κάτω από την οποία είναι επιθυμητό να διατηρείται η τιμή μέσω των προσπαθειών πρόληψης· τα γνωστά αποτελέσματα επί της υγείας αποτελούν την ουσιώδη βάση ορισμού του. Ένα επίπεδο ανάληψης δράσης αντιπροσωπεύει τις συνθήκες υπό τις οποίες η κατάσταση μπορεί να καταστεί ανησυχητική πράγμα που αιτιολογεί την ανάληψη ειδικών δράσεων, κατ' ελάχιστο μία περισσότερο προωθημένη εξέταση της συγκεκριμένης κατάστασης.

Για να προτείνει τιμές που να αντιστοιχούν στα διάφορα επίπεδα κινδύνου κατά τα οποία απαιτείται ανάληψη δράσης, η Επιτροπή βασίστηκε όχι μόνο στις επιστημονικές γνώσεις που υπάρχουν στον τομέα των επιπτώσεων επί της υγείας μιας έκθεσης στους εξεταζόμενους παράγοντες (πρόκειται για την ουσιαστική βάση του κατωτάτου επιπέδου το οποίο οριοθετεί την λευκή ζώνη) αλλά επίσης σε άλλα στοιχεία όπως οι τεχνικές και οικονομικές πλευρές της βιομηχανικής πραγματικότητας. Μία απαραίτητη ισορροπία μεταξύ των αντιφατικών απαιτήσεων οδηγεί στην πρόταση όρων που ελέγχουν τον κίνδυνο για την υγεία και ορίζουν το στόχο που μία δυναμική διαχείριση (λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των δυνατοτήτων) θα πρέπει να επιτρέψει να επιτευχθεί εν καιρώ.

5. Διαβουλεύσεις

Η Επιτροπή εκπόνησε την πρόταση αφού διαβουλευθήκε με εμπειρογνώμονες καθώς και με εκπροσώπους των κυβερνήσεων και των οργανώσεων των εργαζομένων και των εργοδοτών. Ζητήθηκε η γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την Προστασία της Υγείας στο Χώρο Εργασίας, που συστήθηκε σε εφαρμογή της απόφασης του Συμβουλίου 74/325/ΕΟΚ στις 27 Αυγούστου 1974 και αυτή εξέδωσε μία γνώμη η οποία λήφθηκε υπόψη κατά την κατάρτιση της πρότασης.

6. Παρατηρήσεις και επεξηγήσεις επί του περιεχομένου της πρότασης

6.1 Μετά από θεωρήσεις και αιτιολογικές σκέψεις, το κείμενο περιέχει διατάξεις που αποβλέπουν:

- να ελέγξουν την έκθεση των εργαζομένων και να μειώσουν τον κίνδυνο που προκύπτει από αυτή
- να εξασφαλίσουν την ενημέρωση, την κατάρτιση και την συμμετοχή των εργαζομένων.
- να επιτρέψουν μία επίβλεψη της υγείας τους.
- να εξασφαλίσουν ότι οι εξοπλισμοί και οι μέθοδοι εργασίας δεν συνεπάγονται κίνδυνο υπερβολικής έκθεσης.
- να επιτρέψουν μία εναρμονισμένη εφαρμογή και μία δυναμική διαχείριση των διατάξεων της οδηγίας.

Το κείμενο οργανώνει την ενσωμάτωση σ' αυτό το διευρυμένο πλαίσιο της οδηγίας περί του θορύβου κατά την εργασία και περιέχει τελικές διατάξεις.

Το άρθρο 1 ορίζει τον στόχο της οδηγίας

Το άρθρο 2 ορίζει τους φυσικούς παράγοντες που καλύπτονται καθώς και τα διάφορα επίπεδα και τους ειδικούς όρους που χρησιμοποιούνται.

Το άρθρο 3 καθιστά την οδηγία εφαρμοστέα σε όλες τις δραστηριότητες κατά τις οποίες ένας τέτοιος κίνδυνος υφίσταται και ζητά την αναγνώριση και την αξιολόγηση αυτού. Επεξηγεί τις διατάξεις της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ αναφορικά με την λήψη υπόψη της γνώμης των εργαζομένων σε ιδιαίτερα ευαίσθητους κινδύνους. Η πρόταση δεν επιβάλλει συγκεκριμένα μέτρα καθόσον αυτά ποικίλουν σημαντικά ανάλογα με την εξεταζόμενη περίπτωση οι αλλά μη εξαντλητικές ενδείξεις που παρέχει θα μπορούν να παράσχουν μία βοήθεια για την εφαρμογή πρακτικών μετρων.

Το άρθρο αυτό προβλέπει επίσης ότι ορισμένες δραστηριότητες θα αποτελέσουν το αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής, λόγω του αυξημένου κινδύνου υπερβολικής έκθεσης που εμπεριέχουν. Τέτοιες δραστηριότητες (αναφερόμενες επίσης σε κάθε παράρτημα θα πρέπει να δηλώνονται στην αρμόδια αρχή, η οποία έτσι είναι ενήμερη και μπορεί να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα για την διατήρηση υπό έλεγχο των καταστάσεων αυτών.

Το άρθρο 4 οργανώνει τη μέτρηση του φυσικού παράγοντα που πρέπει να επιτρέψει την αναγνώριση και την ποσοτική έκφραση των κινδύνων έκθεσης· δεν προβλέπει την υποχρεωτική χρησιμοποίηση ορισμένων μεθόδων ή συσκευών αλλά προσδιορίζει τα προς μέτρηση μεγέθη. Διαφυλάσσεται έτσι η ελαστικότητα και η δυνατότητα παρακολούθησης της τεχνικής πρόόδου, ιδιαίτερα στον τομέα των χρησιμοποιούμενων οργάνων, εξασφαλίζοντας συγχρόνως την ποιότητα της μέτρησης.

Το άρθρο 5 θεσπίζει την αρχή της μείωσης του κινδύνου στο χαμηλότερο δυνατό πραγματοποιήσιμο επίπεδο και περιέχει ειδικές διατάξεις για το θέμα αυτό.

Το άρθρο 6 ασχολείται με τους ατομικούς εξοπλισμούς προστασίας και συμπληρώνει τις διατάξεις της οδηγίας 89/656/ΕΟΚ.

Το άρθρο 7 προβλέπει την ενημέρωση των εργαζομένων.

Το άρθρο 8 προβλέπει τη σήμανση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον έλεγχο πρόσβασης σε ζώνες κινδύνου.

Το άρθρο 9 επιβάλλει κατάρτιση των εργαζομένων όταν απαιτείται ώστε αυτοί να μπορέσουν να προστατευτούν.

Το άρθρο 10 ασχολείται με τη λήψη της γνώμης και τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Το άρθρο 11 οργανώνει την επίβλεψη της υγείας που προβλέπεται από την οδηγία 89/391/ΕΟΚ και η οποία είναι ιδιαίτερα σημαντική όταν πρέπει να γίνει προσφυγή σε μέσα ατομικής προστασίας καθώς και στην περίπτωση τυχαίας υπερβολικής έκθεσης.

Το άρθρο 12 επεκτείνει στις μεθόδους και εξοπλισμούς εργασίας τη γενική υποχρέωση μείωσης του κινδύνου, προσδιορίζει ότι θα πρέπει να παρέχεται μία πληροφορία σχετικά με τον υπολειπόμενο κίνδυνο που παρουσιάζει ο εξοπλισμός, κατόπιν της εκπομπής του εξεταζόμενου παράγοντα. Το άρθρο επιβάλλει επίσης την επιλογή, όταν αυτό είναι δυνατό, εξοπλισμού εργασίας, του οποίου η εκπομπή παραγόντων περιορίζεται από άλλες κοινοτικές διατάξεις.

Το άρθρο 13 ασχολείται με τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο εργαζόμενος, για επαγγελματικούς λόγους, συνεχίζει να υπόκειται σε έκθεση πέραν της συνήθους διάρκειας της εργασίας (π.χ. ένας ναυτικός όταν το πλοίο ταξιδεύει, έχοντας περατώσει τη βάρδια του δεν μπορεί να εγκαταλείψει το σκάφος και θα πρέπει κατά συνέπεια να επωφελείται ενός ακουστικού περιβάλλοντος συμβατού με τον ύπνο που απαιτεί η υγεία του), περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας φυσικός παράγων παρεμβάλλεται στην ασφάλεια των εργαζομένων παρά το ότι οι απαιτήσεις της οδηγίας γίνονται σεβαστές (π.χ. οι δονήσεις μπορούν να καταστήσουν δυσχερή την ανάγνωση των οργάνων ελέγχου, χωρίς η ατομική έκθεση των εργαζομένων να υπερβαίνει τα όρια), καθώς και εκείνες κατά τις οποίες ένας φυσικός παράγοντας μπορεί, μέσω ενός εμμέσου

αποτελέσματος, να προκαλέσει βλαβερές συνέπειες (π.χ. μία ακτινοβολία λέιζερ μπορεί να αποσυνθέσει υλικά σε τοξικά προϊόντα ή να προκαλέσει την καύση αυτών).

Για όλες αυτές τις περιπτώσεις που απομακρύνονται από τους αρχικούς στόχους της οδηγίας, η πρόταση εφιστά την προσοχή και ζητεί μια κατάλληλη αντίδραση.

Το άρθρο 14 διευκρινίζει ότι ενδεχόμενες παρεκκλίσεις από τις τιμές έκθεσης θα πρέπει να δικαιολογούνται από την προσπάθεια ελαχιστοποίησης του κινδύνου και θα πρέπει να παραμένουν προσωρινές.

Το άρθρο 15 προβλέπει την εκπόνηση και έγκριση προσθέτων εγγράφων.

Το άρθρο 16 ασχολείται με παραρτήματα συγκεκριμένα για κάθε φυσικό παράγοντα.

Το άρθρο 17 καταργεί την οδηγία 86/188/ΕΟΚ όταν η νέα οδηγία θα τεθεί σε ισχύ.

Τα άρθρα 18 και 19 εισάγουν τις τελικές διατάξεις με τη συνήθη τους μορφή.

- 6.2 Το παράρτημα 1 αφορά το θόρυβο και χωρίς να ανατρέπει καμία από τις διατάξεις που αποφασίστηκαν το 1986, προτείνει τις τιμές των επιπέδων που τα κράτη μέλη έχουν κρίνει ότι μπορούν να επιβάλουν στο εσωτερικό τους μεταφέροντας την οδηγία 89/188/ΕΟΚ. Αυτή ενισχύει το κείμενο αυτής της τελευταίας οδηγίας ευθυγραμμίζοντάς το προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ και διευκρινίζει ορισμένα σημεία που η οδηγία

86/188/ΕΟΚ δεν είχε αρκετά σαφώς επεξηγήσει και που κατέστησαν φανερά κατά την μεταφορά τους στη νομοθεσία των κρατών μελών. Ο επιδιωκόμενος στόχος παραμένει ο υποβιβασμός τουλάχιστον στα 75 dB(A) (τιμή της έκθεσης πέραν της οποίας μπορεί να υπολογισθεί μία μόνιμη μετακίνηση του κατωφλίου ακοής και ήδη εννοούμενη στην οδηγία 86/88/ΕΟΚ), η μαύρη ζώνη (επίπεδο οροφής) να εκτείνεται πέραν των 90 dB(A) και, μεταξύ των δύο, οι προληπτικές δράσεις να είναι αποφασιστικότερες από εκείνες που απαιτούντο το 1986.

Θεωρούνται ως δραστηριότητες αυξημένου κινδύνου εκείνες που προκαλούν είτε θόρυβο στον περιβάλλοντα χώρο που υπερβαίνει τα 105dB (A), είτε παλμικές κινήσεις, η ακραία πίεση των οποίων υπερβαίνει τα 600 Ra (ήτοι 150 ντεσιμπέλ) : στις περιπτώσεις αυτές, ένα μη προστατευόμενο αυτί διατρέχει τον κίνδυνο να προσβληθεί για πολύ σύντομης διάρκειας εκθέσεις.

- 6.3 Το παράρτημα 2 αφορά τις μηχανικές δονήσεις, των οποίων εκφράζει τον κίνδυνο μέσω μιας ισοδύναμης επιτάχυνσης κατά μία διάρκεια αναφοράς οκτώ ωρών, σταθμισμένη σε συχνότητα ώστε να ληφθούν υπόψη οι διάφορες αντιδράσεις των προσβαλλομένων οργάνων και κατά πόσον οι δονήσεις παράγονται κατά την έννοια ενός επικρατούντος άξονα ή κατά πολλές διευθύνσεις ("διανυσματικό άθροισμα" των επιταχύνσεων).

Η Επιτροπή επέλεξε λοιπόν να αναγάγει την έκθεση στη συμβατική διάρκεια των οκτώ ωρών, όπως γίνεται με το αντίστοιχο βρετανικό πρότυπο, για λόγους συνοχής και επειδή αυτό παραμένει εγγύς της ημέρας εργασίας στη βιομηχανία. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν πρόκειται εδώ για τη διάρκεια της μέτρησης η οποία δεν γίνεται ούτε επί οκτώ ούτε επί τέσσερις ώρες αλλά γενικά κατά τη διάρκεια μιας περιόδου (τυπικά χαμηλότερη των 15 λεπτών) που αντιστοιχεί σε ένα κύκλο εργασίας με τον δονούμενο εξοπλισμό· μέσω υπολογισμού καταλήγουμε λοιπόν στην παράγωγη ισοδύναμη τιμή για την χρονική διάρκεια αναφοράς.

Σε ό,τι αφορά το "διανυσματικό άθροισμα", αυτό αποτρέπει, γενικά, κάθε αμφιβολία οφειλόμενη σε επιλογή που μπορεί να είναι αυθαίρετη όσον αφορά τον προσανατολισμό των τριών ορθογωνίων αξόνων κατά τους οποίους γίνεται η μέτρηση.

Συναντώνται, εντούτοις, στη βιομηχανική πρακτική πολυάριθμες καταστάσεις κατά τις οποίες η επιτάχυνση προς μία και μόνη διεύθυνση αντιπροσωπεύει το ουσιώδες μέρος του κινδύνου και όπου δεν είναι κατά συνέπεια απαραίτητη η μέτρηση σύμφωνα με τις λοιπές διευθύνσεις. Η οδηγία θα πρέπει να προσδιορίζει τις συνθήκες κατά τις οποίες μια τέτοια απλούστευση είναι αποδεκτή και το παράρτημα διευκρινίζει από ποιο κλάσμα του συνόλου ένας άξονας θεωρείται ως "επικρατών". Καθώς οι προσπάθειες πρόληψης θα πρέπει να συνεχίζονται όσο υφίσταται κίνδυνος για την υγεία, επιτυγχάνονται κατώτατα επίπεδα 1 m/s^2 για το σύστημα χεριού-βραχίονα και $0,25 \text{ m/s}^2$ για το σύνολο του σώματος.

Σε ό,τι αφορά το επίπεδο οροφής για τη δόνηση διαβιβάζεται στο σύνολο χεριού-βραχίονα, η επιλογή είναι, είτε να ορισθεί μία τιμή της τάξης 4 έως 6 m/s^2 που θα συνεπάγεται ότι πολυάριθμα εργαλεία δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιηθούν παρά για διάρκειες ασυμβίβαστες με βιομηχανική δραστηριότητα, είτε μία τιμή σημαντικά ανώτερη (15 έως 25 m/s^2) που συνεπάγεται απαράδεκτο κίνδυνο για την υγεία.

Αντιμετωπίζοντας μια τέτοια κατάσταση, η Επιτροπή προτείνει τον ορισμό του επιπέδου οροφής στα 5 m/s^2 (για το σύνολο του σώματος σε 0.7 m/s^2 και να αποδεχθεί μία μεταβατική περίοδο κατά την οποία η έκθεση μπορεί να είναι υψηλότερη.

Κατ' αυτή τη μεταβατική περίοδο, οι επιπτώσεις του κινδύνου που δεν μπορεί να αποφευχθεί θα πρέπει να περιοριστούν μέσω ενός μεγίστου προφυλακτικών μέτρων όπως π.χ. πολυτεμαχισμού της έκθεσης εναλλάσσοντας τη χρησιμοποίηση δονουμένων εργαλείων και δραστηριοτήτων χωρίς έκθεση, προσπάθειας διατήρησης μιας επαρκούς θερμοκρασίας στον εργαζόμενο (ο συνδυασμός ψύχους-δονήσεων είναι ιδιαίτερα βλαβερός).

Η Επιτροπή θα διαδραματίσει τον ρόλο συντονιστού που της ανήκει ώστε η τεχνική πρόοδος να επιταχυνθεί και η εξέλιξη των δυνατοτήτων να ληφθεί υπόψη παντού με παρόμοιο τρόπο, στηριζόμενη σε μία ενημερωμένη πληροφόρηση επί των διαθεσίμων εξοπλισμών και μεθόδων (τράπεζα δεδομένων).

Τέλος, θεωρούνται ως καταστάσεις αυξημένου κινδύνου είτε η χρησιμοποίηση εξοπλισμών που μεταδίδουν στο σύστημα χειριού-βραχίονα επιτάχυνση 20 m/s^2 για σύντομη χρονική περίοδο (εξοπλισμός που, δεδομένου του κινδύνου που συνεπάγεται, θα πρέπει να φέρει επισήμανση), είτε κάθε δραστηριότητα που υποβάλλει ολόκληρο το σώμα σε περισσότερο των $1,25 \text{ m/s}^2$ επί οκτώ ώρες ή το ισοδύναμό του.

- 6.4 Το παράρτημα 3 αφορά τις οπτικές ακτινοβολίες που μπορούν να βλάψουν είτε το μάτι είτε το δέρμα.

Για να προτείνει τις τιμές του επιπέδου οροφής, η Επιτροπή ακολούθησε τις συστάσεις της INIRC-IRPA όπου αυτές υπάρχουν· η ρίψη αυτών, χρησιμοποίησε τις τιμές της ACGIH. Ουσιαστικά για να διατηρήσει ένα προειδοποιητικό σήμα η πρόταση περιλαμβάνει

επίσης ένα κατώτατο επίπεδο, το οποίο δεν εφαρμόζεται παρά μόνο στις τεχνητές πηγές και οι αριθμητικές τιμές των οποίων είναι το ήμισυ του αντιστοίχου επιπέδου οροφής.

Για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων αυξημένων κινδύνων που ενδέχεται να οδηγήσουν σε υπερβολική έκθεση, η κατάταξη των πομπών ακτίνων λέιζερ (σύμφωνα με τα πρότυπα IEC) φαίνεται κατάλληλη· η πρόταση επιβάλλει τους ίδιους περιορισμούς στην περίπτωση των μη συνεκτικών ακτινοβολιών (π.χ. η δέσμη ενός εξαιρετικά ισχυρού προβολέα είναι εξίσου ικανή να κάψει τον κερατοειδή), όταν παρουσιάζουν τον ίδιο κίνδυνο με μία πηγή λέιζερ κατηγορίας 3 B ή 4, όπου οι αντίστοιχοι εξοπλισμοί (λέιζερ ή όχι) οφείλουν να φέρουν μία επισήμανση που γνωστοποιεί τον αυξημένο κίνδυνο ενώ η επαγγελματική επάρκεια των χειριστών τους θα πρέπει να είναι ηλεγμένη.

- 6.5 Το παράρτημα 4 αφορά τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία και κύματα, των οποίων ορίζει τρία βιολογικά αποτελέσματα: τη θέρμανση μέσω προσρόφησης ενέργειας, την κυκλοφορία επαγωγικών ρευμάτων, τα σοκ και τα εγκαύματα. Για να ορισθούν το επίπεδο οροφής και το κατώτατο επίπεδο, η πρόταση καταφεύγει αποκλειστικά στους βασικούς περιορισμούς και εμπνέεται ευρύτατα από τις συστάσεις της INIRC-IRPA.

Αποκλείει εντούτοις από αυτές ό,τι αφορά το επίπεδο οροφής για την πυκνότητα ρεύματος που επιτρέπεται στη ζώνη συχνοτήτων μεταξύ 4 Hz και 1 kHz, όπου η INIRC-IRPA έχει επιλέξει να

ορίσει το ηλεκτρικό πεδίο σε μία τιμή τέτοια ώστε η αντίληψη του πεδίου αυτού να είναι περιορισμένη χωρίς τούτο να παρουσιάζει κίνδυνο.

Πάντως, η πρόταση περιλαμβάνει την υποχρέωση ενημέρωση των ενδιαφερομένων εργαζομένων ότι μία τέτοια αντίληψη (δυσάρεστη ίσως αλλά προφανώς ακίνδυνη) είναι δυνατή και να λαμβάνεται υπόψη σε ορισμένες ειδικές καταστάσεις κατά τις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτή προβλήματα ασφάλειας. Συμβιβάζεται έτσι η φροντίδα προστασίας των εργαζομένων με τον περιορισμό των δεσμεύσεων που επιβαρύνουν τις βιομηχανικές δραστηριότητες.

Σε ό,τι αφορά τα κατώτατα επίπεδα, η Επιτροπή προτείνει την έγκριση των ιδίων τιμών με εκείνες που ισχύουν για την έκθεση του πληθυσμού γενικά, όχι επειδή αυτόν τον τελευταίο τον αφορά η οδηγία αλλά επειδή οι τιμές αυτές λαμβάνουν υπόψη πρόσθετους παράγοντες (απουσία ελέγχου των συνθηκών έκθεσης ή τήρησης προληπτικών μέτρων, παρουσία ανεπιθυμητών επιπτώσεων, λιγότερο ομοιογενής στοχευόμενος πληθυσμός ...).

Για την εναρμόνιση της πρακτικής εφαρμογής της πρότασής της, η Επιτροπή προβλέπει τη σύνταξη προσθέτων κειμένων που θα τη συμπληρώσουν, περιγράφοντας συγκεκριμένα τις μεθόδους που επιτρέπουν την επίτευξη των παραγώγων μεγεθών.

Αντίθετα, το επίπεδο ανάληψης δράσης (τα οποία δεν είναι τιμές που δεν πρέπει να ξεπεραστούν) εκφράζονται μέσω τιμών

μαγνητικού ή ηλεκτρικού πεδίου. Για να αναληφθούν δράσεις πληροφόρησης και κατάρτισης των εργαζομένων καθώς και η διάθεση εξοπλισμών ατομικής προστασίας, ελήφθησαν οι τιμές των πεδίων εφαρμόζοντας τους βασικούς περιορισμούς (επίπεδο οροφής) υποθέσεις επιλεχθείσες κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται ότι, όταν αυτά τα επίπεδα ανάληψης δράσης δεν θα έχουν ξεπεραστεί, η έκθεση θα είναι πάντα κατώτερη του επιπέδου ασφαλείας και ο κίνδυνος είναι ελάχιστα πιθανός.

Πολλές από αυτές τις τιμές πεδίων έχουν επιλεγεί για να γίνεται η ανάληψη πρόσθετων προληπτικών δράσεων, και για λόγους λειτουργικής απλούστευσης, ο ίδιος ο πολλαπλασιαστικός παράγων εφαρμόστηκε σε ολόκληρη τη ζώνη συχνοτήτων,. Αυτός επιτεύχθηκε με βάση την απορρόφηση ενέργειας (SAR) : γενικά είναι αποδεκτό ότι κάτω του 0,4 W/kg η έκθεση είναι ακίνδυνη, ότι από το 1 W/kg παρατηρούνται βιολογικές επιπτώσεις και ότι αυτές γίνονται ανεπιθύμητες πέραν των 4 W/kg.

Η πρόταση προβλέπει λοιπόν την εφαρμογή ενός προγράμματος τεχνικών μετρήσεων ή οργάνωσης περιορισμού της πρόσβασης στις υπόψη ζώνες και εξασφάλισης της επαγγελματικής επάρκειας των χειριστών όταν η ειδική απορρόφηση υπερβαίνει το 1 W/kg. όταν αυτή η ειδική απορρόφηση φτάνει το 4 W/kg , οι δραστηριότητες θεωρούνται ότι παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο και ο σχετικός εξοπλισμός θα πρέπει να φέρει σχετική ένδειξη. Οι αντίστοιχες παράγωγες τιμές των ηλεκτρικών και μαγνητικών πεδίων προκύπτουν λαμβανόμενης υπόψη της τετραγωνικής σχέσης που τις συνδέει προς την απορροφώμενη ισχύ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ
ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

1. Θόρυβος

	Ειδική νομοθεσία	Αναφ. σε πρότυπα στη γεν. νομοθε- σία	Συστάσεις κατευθυντή- ριες γραμ- μές	Συνιστώμενα όρια έκθεσης
Βέλγιο	X	X	ιατρικές εξετάσεις	90 dB(A)
Δανία	X	X	X	90 dB(A)
Γαλλία	X		X	90 dB(A)
Γερμανία	X		X	85 dB(A) 70 dB(A) 55 dB(A)
Ελλάδα	X	X		90 dB(A)
Ιρλανδία	X	X		90 dB(A)
Ιταλία	X			
Λουξεμβούργο				90 dB(A)
Κάτω Χώρες	X	X	X	85 dB(A)
Πορτογαλία	X	X		90 dB(A)
Ισπανία	X	X		90 dB(A)
Ην. Βασίλειο	X	X		90 dB(A)

2. Δονήσεις χεριών

	Ειδική νομοθεσία	Αναφ. σε πρότυπα στη γεν. νομο- θεσία	Συστάσεις κατευθυντή- ριες γραμ- μές	Συνιστώμενα όρια έκθεσης
Βέλγιο		X	ιατρικές εξετάσεις	
Δανία		X	X	3m/s^2 $130\text{dB}(\text{HA})-4\text{ h}$
Γαλλία			X	$7,5\text{m/s}^2-4\text{ h}$ $15 - 1\text{ h}$
Γερμανία	X		X	$K_r=16$ $2,5\text{m/s}^2 - 8\text{ h}$
Ελλάδα		X		
Ιρλανδία	X			
Ιταλία				
Λουξεμβούργο				
Κάτω Χώρες	(X)	X	X	$3\text{m/s}^2 - 4\text{ h}$
Πορτογαλία	X			
Ισπανία		X		
Ην. Βασίλειο		X		

3. Δονήσεις: σε όλο το σώμα

Ειδική νομοθεσία	Αναφ. σε πρότυπα στη γεν. νομο- θεσία	Συστάσεις Κατευθυντή- ριες γραμ- μές	Συνιστώμενα όρια έκθεσης
Βέλγιο	X	ιατρικές εξετάσεις	
Δανία	X	(X)	0,31m/s ² 110dB-8 h (ISO 2631)
Γαλλία		X	0,63m/s ² -8 h 1,5m/s - 0,5 h (ISO-2631)
Γερμανία	X	X	Kr=16 0,8m/s ² - 8 h
Ελλάδα		X	
Ιρλανδία			
Ιταλία			
Λουξεμβούργο			
Κάτω Χώρες	(X)	X	X (0,5m/s ²)
Πορτογαλία	X		
Ισπανία		X	
Ην. Βασίλειο		X	

4. Μη ιονίζουσες ακτινοβολίες: Μικροκύματα, Ραδιοσυχνότητα, ELF
(Υπερχαμηλή συχνότητα)

	Ειδική νομοθεσία	Αναφ. σε πρότυπα στη γεν. νομο- θεσία	Συστάσεις κατευθυντή- ριες γραμ- μές	Συνιστώμενα όρια έκθεσης πρακτική
Βέλγιο		X	ιατρικές εξετάσεις	
Δανία		X	(X)	ANSI, IRPA
Γαλλία			X	ANSI
Γερμανία	X		X	Ειδικές εφαρμογές
Ελλάδα		X		(ACGIH)
Ιρλανδία				
Ιταλία				
Λουξεμβούργο				
Κάτω Χώρες	(X)	X		(ACGIH)
Πορτογαλία		X		
Ισπανία		X		(ANSI, ACGIH, IRPA)
Ην. Βασίλειο		X	X	NRPB (IRPA)

5. Μη ιονίζουσες ακτινοβολίες - Οπτική

	Ειδική νομοθεσία	Αναφ. σε πρότυπα στη γεν. νομο- θεσία	Συστάσεις Κατευθυντή- ριες γραμ- μές	Συνιστώμενα όρια έκθεσης Πρακτική
Βέλγιο		X	ιατρικές εξετάσεις	
Δανία		X	X	IEC 825 ACGIH
Γαλλία				
Γερμανία	X		X	Ειδικές εφαρμογές
Ελλάδα		X		
Ιρλανδία				
Ιταλία				
Λουξεμβούργο				
Κάτω Χώρες	(X)	X		(ACGIH, IPRA/INTRC)
Πορτογαλία		X		
Ισπανία		X		(IEC 825 ACGIH)
Ην. Βασίλειο	X	(X)	(X)	Ειδικές εφαρμογές

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ
ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Εχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 118 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾, που καταρτίσθηκε μετά από διαβουλεύσεις με την συμβουλευτική επιτροπή για την ασφάλεια, την υγιεινή και την προστασία της υγείας στο χώρο εργασίας,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,

Εχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 118 Α της συνθήκης προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει, με οδηγίες, ελάχιστες προδιαγραφές για την προώθηση βελτιώσεων, ιδίως στο χώρο εργασίας, που διασφαλίζουν καλύτερο επίπεδο προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων,

ότι, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, με τις οδηγίες αυτές αποφεύγεται η επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών εξαναγκασμών που ενδέχεται να εμποδίσουν την δημιουργία και την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων,

(1)

(2)

(3)

ότι στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το πρόγραμμά της στον τομέα της ασφάλειας, της υγιεινής και της υγείας στο χώρο εργασίας⁽⁴⁾ προβλέπεται η θέσπιση μέτρων σχετικά με την ενίσχυση της ασφάλειας στο χώρο εργασίας, με στόχο ιδίως την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 86/188/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 1986 σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που διατρέχουν λόγω της έκθεσής τους στο θόρυβο κατά την εργασί⁽⁵⁾α καθώς και την επανεξέταση των τιμών "κατωφλίου" της οδηγίας αυτής· ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 21ης Δεκεμβρίου 1987 σχετικά με την ασφάλεια, την υγιεινή και την υγεία στο χώρο εργασίας⁽⁶⁾, έχει λάβει υπόψη την εν λόγω ανακοίνωση,

ότι η ανακοίνωση⁽⁷⁾ της Επιτροπής για το πρόγραμμα δράσης της σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων⁽⁸⁾ προβλέπει τη θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας που αφορούν την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους οφειλόμενους σε φυσικούς παράγοντες· ότι, το Σεπτέμβριο του 1990, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα σχετικά με αυτό το πρόγραμμα δράσης⁽⁹⁾, με το οποίο καλεί ιδίως την Επιτροπή να καταρτίσει ειδική οδηγία για τον τομέα των κινδύνων που συνδέονται με το θόρυβο και τους κραδασμούς, καθώς και με κάθε άλλο φυσικό παράγοντα στο χώρο εργασίας,

ότι η τήρηση των ελάχιστων προδιαγραφών που αποσκοπούν στην εξασφάλιση καλύτερου επιπέδου ασφάλειας και υγείας όσον αφορά την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεση σε φυσικούς παράγοντες· αποσκοπεί όχι μόνο στην διασφάλιση της υγείας και της ασφάλειας κάθε εργαζόμενου ξεχωριστά, αλλά και η δημιουργία, για όλους τους εργαζομένους της Κοινότητας, ενός ελάχιστου επιπέδου προστασίας, προκειμένου να εμποδίζονται ενδεχόμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού,

(4) ΕΕ C 28, 03.02.1988, σ. 3

(5) ΕΕ L 137, 24.05.1986, σ. 28

(6) ΕΕ C 28, 03.02.1988, σ. 1

(7) COM (89) 568 τελικό

(8) Εγγράφο του Συμβουλίου FN 441/2/89, σημείο II.

(9) ΕΕ C 260, 15.10.1990, σ. 167

ότι, ως εκ τούτου, ένα μόνο σύστημα προστασίας κατά του συνόλου των φυσικών παραγόντων πρέπει να θεσπιστεί σε επίπεδο Κοινότητας ότι το σύστημα αυτό πρέπει να περιορίζεται στον ορισμό χωρίς περριτές λεπτομέρειες, των επιδιωκόμενων στόχων, των αρχών που πρέπει να τηρούνται και των βασικών μεγεθών που πρέπει να χρησιμοποιούνται, ώστε να μπορούν στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τις ελάχιστες προδιαγραφές με ισοδύναμο τρόπο,

ότι η οδηγία 86/188/ΕΟΚ προβλέπει ότι το Συμβούλιο επανεξετάζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής και με σκοπό τη μείωση των κινδύνων τους οποίους καλύπτει, τόσο το πεδίο εφαρμογής της όσο και ορισμένες από τις διατάξεις της, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την πρόοδο των επιστημονικών γνώσεων και της τεχνολογίας· ότι είναι, ως εκ τούτου σκόπιμο να επέλθουν ουσιαστικές τροποποιήσεις στην εν λόγω οδηγία στο πλαίσιο του άρθρου 118 Α της συνθήκης,

ότι ενδείκνυται εξάλλου η θέσπιση σε κοινοτικό επίπεδο ελάχιστων προδιαγραφών ασφάλειας και υγείας όσον αφορά την έκθεση των εργαζομένων στο σύνολο των φυσικών παραγόντων, εξαιρώντας αυτούς που καλύπτονται από τη συνθήκη Ευρατόμ,

ότι οι ελάχιστες προδιαγραφές στον τομέα αυτόν πρέπει να θεσπίζουν τις γενικές αρχές προστασίας και τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν, χωρίς ωστόσο να περιγράφουν αναλυτικά τους τρόπους με τους οποίους είναι δυνατόν να υλοποιούνται τα επίπεδα ασφάλειας ώστε να τηρούνται οι προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας,

ότι η μείωση της έκθεσης στους φυσικούς παράγοντες επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού των θέσεων και χώρων εργασίας καθώς και με την επιλογή υλικών, διαδικασιών και μεθόδων εργασίας, προκειμένου να μειώνονται οι κίνδυνοι κατά προτεραιότητα στη πηγή· ότι οι διατάξεις που αφορούν τα υλικά και τις μεθόδους εργασίας συμβάλλουν, ως εκ τούτου στην προστασία των εργαζομένων που τα χρησιμοποιούν,

ότι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα κράτη μέλη δεν επιτρέπει πάντα τον καθορισμό μιας τιμής έκθεσης σε φυσικούς παράγοντες, κάτω από την οποία να μην υπάρχει πλέον κίνδυνος για την υγεία,

ότι οι υπάρχουσες επιστημονικές γνώσεις σχετικά με τις επιπτώσεις στην υγεία από την έκθεση σε φυσικούς παράγοντες δεν επιτρέπουν τον ακριβή καθορισμό επιπέδων έκθεσης που να καλύπτουν όλους τους κινδύνους για την υγεία, ιδίως όσον αφορά τις επιπτώσεις του θορύβου που δεν συνδέονται με απώλεια της ακοής,

ότι οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να προσαρμόζονται στην τεχνική πρόοδο και στις επιστημονικές γνώσεις που αφορούν το θέμα των κινδύνων που συνδέονται με την έκθεση σε φυσικούς παράγοντες με σκοπό τη βελτίωση της προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων,

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα πολυάριθμα τεχνικά στοιχεία που υφίστανται σε διεθνές επίπεδο στον τομέα αυτό, ενδέχεται να συνταχθούν πρόσθετα επεξηγηματικά έγγραφα με σκοπό τη συγκεκριμενοποίηση και την ενημέρωση των ελάχιστων προδιαγραφών,

ότι η παρούσα οδηγία είναι ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία⁽¹⁰⁾ και ότι, εξαιτίας αυτού του γεγονότος, οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας εφαρμόζονται πλήρως στον τομέα της έκθεσης των εργαζομένων σε φυσικούς παράγοντες, με την επιφύλαξη των αυστηρότερων ή/και ειδικών διατάξεων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία,

ότι η παρούσα οδηγία αποτελεί συγκεκριμένο βήμα προς επίτευξη της κοινωνικής διάστασης της εσωτερικής αγοράς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

(10) ΕΕ L 183, 29.06.1989, σ. 1

ΤΜΗΜΑ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία, η οποία αποτελεί τη νιοστή ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, έχει ως αντικείμενο την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους για την ασφάλεια και την υγεία τους, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης των κινδύνων εκείνων στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους λόγω της έκθεσης σε φυσικούς παράγοντες.

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες ειδικές προδιαγραφές στον τομέα αυτό.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην υγειονομική προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους λόγω ακτινοβολιών που υπάγονται στη συνθήκη Ευρατόμ.

3. Η οδηγία 89/391/ΕΟΚ εφαρμόζεται πλήρως στο σύνολο του αναφερόμενου στην παράγραφο 1 τομέα, με την επιφύλαξη αυστηρότερων ή/και ειδικών διατάξεων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι ακόλουθοι όροι νοούνται ως εξής :

1. Φυσικοί παράγοντες

- τα ακουστικά ηχητικά πεδία
- οι κραδασμοί
- τα ηλεκτρικά πεδία, τα μαγνητικά πεδία και οι συνδυασμοί τους, με συχνότητα κατώτερη ή ίση με $3 \cdot 10^{15}$ Hz (μήκος κύματος ίσο ή μεγαλύτερο από 100 νανόμετρα)

2. Επίπεδα

Ανώτατο επίπεδο: η τιμή έκθεσης που προκαλεί, για μη προστατευόμενο άτομο, κινδύνους· η υπέρβαση του πεδίου αυτού απαγορεύεται και πρέπει να προλαμβάνονται μέσω της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Επίπεδο κατωφλίου: η τιμή προς την οποία πρέπει να τείνει η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Επίπεδο δράσης: η τιμή που κυμαίνεται μεταξύ του επιπέδου κατωφλίου και του ανώτατου επιπέδου, πάνω από την οποία ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα μέτρα πρέπει να τίθενται σε εφαρμογή.

Τα επίπεδα αυτά δεν λαμβάνουν υπόψη τη χρήση οποιουδήποτε εξοπλισμού ατομικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 89/656/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹¹⁾.

(11) ΕΕ L 393, 30.12.1989, σ. 18

3. Εκτίμηση

Ποιοτική ενέργεια ή/και ποσοτικό μέτρο προσανατολισμού, που διαφέρει από τη μέτρηση που είναι ποσοτική και απαιτεί τη χρήση κατάλληλης μεθοδολογίας.

4. Παραπομπή στα παραρτήματα

Κάθε παραπομπή της παρούσας οδηγίας στα παραρτήματα περιορίζεται αποκλειστικά στο ειδικό τμήμα που αφορά ειδικά τον σχετικό φυσικό παράγοντα.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής - Προσδιορισμός και αξιολόγηση των κινδύνων

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δραστηριότητες κατά τις οποίες οι εργαζόμενοι εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν σε φυσικούς παράγοντες κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.

2. Για κάθε δραστηριότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο εργοδότης προβαίνει στην εκτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, του κινδύνου που προκύπτει από την έκθεση.

3. Κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 9 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ ο εργοδότης, κατά την εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, προς διασφάλιση της αποτελεσματικής πρόληψης, αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στις συνέπειες που αφορούν την ασφάλεια ή την υγεία των εργαζομένων που ανήκουν στις ιδιαίτερα ευαίσθητες ομάδες κινδύνου.

4. Σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στα αντίστοιχα παραρτήματα, ορισμένες δραστηριότητες θεωρείται ότι παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο· και πρέπει να δηλώνονται στην αρμόδια αρχή. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα για τον έλεγχο του κινδύνου που συνδέεται με τις δραστηριότητες αυτές.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Υποχρεώσεις των εργοδοτών

Άρθρο 4

Εκτίμηση και μέτρηση

1. Σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στα αντίστοιχα παραρτήματα, κάθε φυσικός παράγοντας που υφίσταται κατά τη διάρκεια της εργασίας αποτελεί αντικείμενο εκτίμησης και, αν παραστεί ανάγκη, μέτρησης η οποία έχει ως στόχο τον προσδιορισμό των εργαζομένων και των χώρων εργασίας που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία και στον καθορισμό των συνθηκών υπό τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της.

2. Η εκτίμηση και η μέτρηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να προγραμματίζονται και να πραγματοποιούνται σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις σχετικές με τις απαιτούμενες αρμοδιότητες διατάξεις του άρθρου 7 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ· αυτά τα χρονικά διαστήματα επανεξετάζονται εφόσον υφίστανται λόγοι αμφισβήτησης της ορθότητάς τους ή όταν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή της εργασίας.

Οι χρησιμοποιούμενοι μέθοδοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν δειγματοληψία, η οποία πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική της έκθεσης του εργαζόμενου στον εξεταζόμενο φυσικό παράγοντα.

Οι μέθοδοι και τα όργανα που χρησιμοποιούνται πρέπει ιδίως να προσαρμόζονται στα χαρακτηριστικά του υπό μέτρηση φυσικού παράγοντα, στη διάρκεια έκθεσης, στους περιβαλλοντικούς παράγοντες και στα χαρακτηριστικά του οργάνου μέτρησης.

Πρέπει να επιτρέπουν τον ποσοτικό προσδιορισμό των φυσικών μεγεθών που χρησιμοποιούνται ως δείκτες πρόβλεψης του κινδύνου (όπως ορίζεται στα παραρτήματα) και τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την υπέρβαση, σε δεδομένη περίπτωση, των τιμών που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία. Οι μέθοδοι και τα όργανα μπορούν να χρησιμοποιούν τα μεγέθη που προκύπτουν από εκείνα που καθορίζονται στο παράρτημα, εφόσον τα εν λόγω μεγέθη διασφαλίζουν την τήρηση των υποχρεώσεων οι οποίες αναφέρονται στο παρόν εδάφιο. Για την εφαρμογή του παρόντος εδαφίου, η μετρούμενη τιμή αυξάνεται για να ληφθούν υπόψη τυχόν ανακρίβειες κατά την μέτρηση όπως ορίζεται σύμφωνα με τις μεθόδους μετρολογίας.

3. Τα στοιχεία που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου φυλάσσονται με την κατάλληλη μορφή ώστε να είναι δυνατή η μεταγενέστερη εξέτασή τους.

Άρθρο 5

Διατάξεις που αποσκοπούν στην αποφυγή ή στη μείωση της έκθεσης

1. Λαμβάνοντας υπόψη την τεχνική πρόοδο και την ύπαρξη μέτρων ελέγχου του φυσικού παράγοντα στην πηγή προέλευσης, οι κίνδυνοι που προκύπτουν από την έκθεση στο φυσικό αυτό παράγοντα πρέπει να περιορίζονται στο χαμηλότερο εφικτό επίπεδο, με στόχο την επαναφορά της έκθεσης σε επίπεδο χαμηλότερο του επιπέδου κατωφλίου που αναφέρεται στο αντίστοιχο παράρτημα.

Η μείωση αυτών των κινδύνων βασίζεται στις γενικές αρχές που παρατίθενται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ.

2. Σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα, ο εργοδότης καταρτίζει και εφαρμόζει πρόγραμμα που αποσκοπεί στην επίτευξη της μείωσης του κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, με μέτρα τεχνικής φύσης ή/και οργάνωσης της εργασίας.

3. Εφόσον τα μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν επιτρέπουν τη διατήρηση της έκθεσης κάτω από το ανώτατο επίπεδο,

- α) ο εργοδότης θέτει αμέσως σε εφαρμογή μέτρα για τη μείωση των κινδύνων που δεν μπορούν να αποφευχθούν, μέχρις ότου αυτοί να μην υπερβαίνουν τους κινδύνους που απορρέουν, για μη προστατευόμενο άτομο, από την έκθεση στο ανώτατο επίπεδο. Στα μέτρα αυτά συμπεριλαμβάνεται, εν εσχάτη ανάγκη, η υπόδειξη της χρήσης εξοπλισμών ατομικής προστασίας· αν η απαιτούμενη μείωση δεν μπορεί να επιτευχθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφοι 3, 4 και 5 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ,
- β) ο εργοδότης προσδιορίζει τους λόγους υπέρβασης του ανώτατου ορίου και προσαρμόζει το πρόγραμμα μέτρων που αναφέρεται στην παράγραφο 2 προκειμένου να αποφευχθεί νέα υπέρβαση.

4. Κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, ο εργοδότης προσαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο στους εργαζομένους που ανήκουν σε ιδιαίτερα ευαίσθητες ομάδες κινδύνου.

Άρθρο 6

Ατομική προστασία

1. Κατ'εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 89/656/ΕΟΚ και υπό τους όρους που καθορίζονται στο παράρτημα, οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους και να χρησιμοποιούν εξοπλισμούς ατομικής προστασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας και του άρθρου 13 παράγραφος 2 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ.
2. Οι εξοπλισμοί ατομικής προστασίας θεωρούνται, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, επαρκείς αν, εφόσον χρησιμοποιούνται σωστά, ο προβλεπόμενος κίνδυνος που προκύπτει διατηρείται σε επίπεδο κατώτερο εκείνου που προκύπτει από την έκθεση που καθορίζεται στα παραρτήματα.
3. Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να εξακριβώνει την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Ενημέρωση των εργαζομένων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, οι εργαζόμενοι πρέπει να λαμβάνουν τις πληροφορίες που αφορούν την ασφάλεια και την υγεία που συνδέονται με την έκθεση σε φυσικούς παράγοντες κατά τη διάρκεια της εργασίας· ειδικότερα, από τη στιγμή που η έκθεση υπερβεί το επίπεδο κατωφλίου, πρέπει να ενημερώνονται για τους πιθανούς κινδύνους που προκύπτουν.

2. Σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στα παραρτήματα, οι εργαζόμενοι ενημερώνονται εξάλλου σχετικά με:

- τα μέτρα που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, καθώς και για τον τόπο και χρόνο της εφαρμογής τους,
- την υποχρέωση συμμόρφωσης με τα μέτρα προστασίας και πρόληψης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία,
- τη χρήση εξοπλισμών ατομικής προστασίας και το ρόλο της ενδεχόμενης επίβλεψης της υγείας που αναφέρεται στο άρθρο 11.

3. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ και οι ενδιαφερόμενοι εργαζόμενοι λαμβάνουν τα αποτελέσματα της εκτίμησης και της μέτρησης του φυσικού παράγοντα που πραγματοποιούνται κατ'εφαρμογή του άρθρου 4, συνοδευόμενα από επεξηγήσεις σχετικά με την πρακτική τους σημασία. Λαμβάνουν επίσης το πρόγραμμα μέτρων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 και, ενημερώνονται χωρίς καθυστέρηση ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Πρόσβαση στις ζώνες κινδύνου

Υπό τους όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα, οι χώροι εργασίας όπου εφαρμόζονται ειδικές διατάξεις προστασίας αποτελούν αντικείμενο κατάλληλης σηματοδότησης. Οι χώροι αυτοί είναι εξάλλου οριοθετημένοι και αποτελούν περιοχές στις οποίες περιορίζεται η πρόσβαση αν αποδειχθεί ο κίνδυνος έκθεσης.

Άρθρο 9

Κατάρτιση των εργαζομένων

Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ και υπό όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα, στους εργαζομένους πρέπει να παρέχεται κατάρτιση που να καλύπτει ιδίως τα ζητήματα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Διαβουλεύσεις και συμμετοχή των εργαζομένων

Οι διαβουλεύσεις και η συμμετοχή των εργαζομένων ή/και των εκπροσώπων τους πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ όσον αφορά τα θέματα που καλύπτει η παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων της.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 11

Επίβλεψη της υγείας

1. Η επίβλεψη της υγείας που αναφέρεται στο άρθρο 14 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ πραγματοποιείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 5 της εν λόγω οδηγίας και με τους όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας, από ιατρό ή με την ευθύνη ιατρού ή, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, από ειδικό γιατρό.

2. Η επίβλεψη της υγείας λαμβάνει υπόψη τη σημασία του κινδύνου και έχει ως στόχο την πρόληψη και την έγκαιρη διάγωση κάθε απειλής για την υγεία που οφείλεται στην έκθεση σε φυσικό παράγοντα. Πρέπει να επιτρέπει την εκτίμηση της ικανότητας του εργαζόμενου να καταλαμβάνει θέση εργασίας που συνεπάγεται αυτή την έκθεση.

3. Οι εργαζόμενοι των οποίων η δραστηριότητα απαιτεί τη χρήση εξοπλισμών ατομικής προστασίας ή αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 δικαιούνται συστηματική επίβλεψη της υγείας τους. Όταν υπάρχει υποψία για επικίνδυνη υπερέκθεση, πρέπει να προτείνεται στον ή στους ενδιαφερόμενους εργαζομένους ιατρική εξέταση μέσα στην κατάλληλη προθεσμία.

4. Τα αποτελέσματα της επίβλεψης της υγείας φυλάσσονται με την κατάλληλη μορφή που επιτρέπει τη μεταγενέστερη εξέτασή τους.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου, στο πλαίσιο της επίβλεψης της υγείας, ο γιατρός ή/και η αρμόδια ιατρική αρχή να έχουν πρόσβαση στα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και να παρέχουν τις κατάλληλες ενδείξεις σχετικά με τα μέτρα προστασίας ή πρόληψης που πρέπει ενδεχομένως να ληφθούν.

Άρθρο 12

Διατάξεις σχετικά με τους εξοπλισμούς και τις μεθόδους εργασίας

1. Ο σχεδιασμός των θέσεων και των χώρων εργασίας καθώς και η επιλογή των εξοπλισμών εργασίας και των μεθόδων εργασίας και παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, λαμβάνουν υπόψη την εκπομπή φυσικού παράγοντα ή φυσικών παραγόντων που είναι πιθανόν να συμβεί. Κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ, του Συμβουλίου⁽¹²⁾ οι εξοπλισμοί εργασίας επιλέγονται επίσης με συνεκτίμηση της εκπομπής ή των εκπομπών τους που πρέπει να συγκρίνονται με εκείνες των εξοπλισμών του ίδιου τύπου.

(12) ΕΕ L 393, 30.12.1989, σ. 13

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, ώστε:

α) προκειμένου να τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ και αν ο χρησιμοποιούμενος εξοπλισμός ενδέχεται να προκαλέσει σε έναν εργαζόμενο έκθεση η οποία να υπερβαίνει το αναφερόμενο στα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας επίπεδο δράσης, ο εργοδότης:

- είτε πραγματοποιεί ο ίδιος ή μέσω τρίτου, για κάθε φυσικό παράγοντα, την εκτίμηση που περιγράφεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, εφόσον διαθέτει τις κατάλληλες πληροφορίες, που του παρέχονται από τον κατασκευαστή του εξοπλισμού εργασίας βάσει των διατάξεων των κοινοτικών οδηγιών που έχουν ως αντικείμενο την ελεύθερη κυκλοφορία του εξοπλισμού αυτού.
- είτε πραγματοποιεί ο ίδιος ή μέσω τρίτου για κάθε φυσικό παράγοντα την (τις) αναγκαία (ες) μέτρηση(μετρήσεις),

β) Εφόσον ο εξοπλισμός εργασίας αποτελεί αντικείμενο κοινοτικών διατάξεων οι οποίες έχουν ως στόχο ή αποτέλεσμα τον περιορισμό της έκθεσης σε φυσικό παράγοντα, αυτός ο εξοπλισμός εργασίας να διατίθεται στους εργαζομένους όταν η δραστηριότητα το επιτρέπει.

Άρθρο 13

Επέκταση της έκθεσης, παρεμβολές, έμμεσες επιπτώσεις

1. Υπό τους όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζεται:

- α) ο έλεγχος των επιπτώσεων που προκύπτουν από την έκθεση των εργαζομένων στον υπό εξέταση φυσικό παράγοντα, εφόσον επεκτείνεται πέραν των εργάσιμων ωρών για λόγους που σχετίζονται με την εργασία,
- β) κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, ο περιορισμός του υπό εξέταση φυσικού παράγοντα σε τιμές κατώτερες από εκείνες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, όταν αυτό απαιτείται για την προστασία της υγείας ή της ασφάλειας κατά την εργασία.

2. Εφόσον η παρουσία φυσικού παράγοντα κατά τη διάρκεια της εργασίας εγκυμονεί για τους εργαζομένους κίνδυνο που δεν απορρέει από την έκθεσή τους στον παράγοντα αυτό, ο κίνδυνος αυτός πρέπει να περιορίζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

Παρεκκλίσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν, αποκλειστικά και μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στα παραρτήματα, παρεκκλίσεις από ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφόσον, σε ιδιαίτερες περιστάσεις, η εφαρμογή τους ενδέχεται να επιδεινώσει τον συνολικό κίνδυνο που υφίσταται για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων και ο κίνδυνος αυτός δεν μπορεί να μειωθεί με άλλους τρόπους.

2. Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εγκρίνονται μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και σύμφωνα με το άρθρο 10 και πρέπει να συνοδεύονται υπό όρους που εγγυώνται, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων, τη μείωση στο ελάχιστο των κινδύνων που προκύπτουν. Αποτελούν αντικείμενο περιοδικής επανεξέτασης και ανακαλούνται μόλις υπάρξει σχετική αιτιολογία.

Άρθρο 15

Συμπληρωματικά έγγραφα

Για την πρακτική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και εφόσον δεν υπάρχουν κατάλληλα πρότυπα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, καταρτίζονται συμπληρωματικά έγγραφα που αποσκοπούν ιδίως στην εναρμόνιση των βασικών τεχνικών εννοιών, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ.

Άρθρο 16

Παραρτήματα

Οι προσαρμογές των διατάξεων και των τεχνικών δεδομένων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα αποφασίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ λαμβάνοντας υπόψη :

- τις οδηγίες επί της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης σχετικά με το σχεδιασμό, την κατασκευή, την παραγωγή ή την εγκατάσταση εξοπλισμών ή/και χώρων εργασίας,
- την τεχνική πρόοδο, την εξέλιξη των διεθνών κανόνων των προδιαγραφών και των γνώσεων στον τομέα των συνεπειών των φυσικών παραγόντων για την υγεία.

Άρθρο 17

Κατάργηση

Η οδηγία 86/188/ΕΟΚ του Συμβουλίου καταργείται και η κατάργηση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 18.

Οι παραπομπές που γίνονται στην οδηγία που καταργείται νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα 5.

Άρθρο 18

Τελικές διατάξεις

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1995. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες έχουν θεσπίσει ή θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, ανά πενταετία έκθεση, σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, αναφέροντας τις απόψεις των κοινωνικών εταίρων.

Βάσει των εκθέσεων αυτών, η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και τη συμβουλευτική επιτροπή για την ασφάλεια, την υγιεινή και την υγεία στο χώρο εργασίας.

Άρθρο 19

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 : θόρυβος

1. Κίνδυνος

Το παρόν παράρτημα εξετάζει ορισμένους κινδύνους για την ασφάλεια και την υγεία που οφείλονται στην έκθεση σε θόρυβο, και ιδίως τον κίνδυνο για την ακοή και τον κίνδυνο ατυχημάτων. Τα φυσικά μεγέθη που χρησιμοποιούνται ως δείκτες πρόβλεψης του κινδύνου είναι:

- η μέγιστη τιμή (κορυφοτιμή) της ηχητικής πίεσης P_{max} : μέγιστη τιμή σε pascal της στιγμιαίας σταθμισμένης ηχητικής πίεσης C
- η ημερήσια ηχοέκθεση $L_{EX,8h}$: εξομαλυνθέν επίπεδο ηχοέκθεσης για διάρκεια αναφοράς ίση με μία ονομαστική ημέρα οκτώ ωρών που καθορίζεται από το διεθνές πρότυπο ή κανονισμό ISO 1999: 1990. όλοι οι θόρυβοι που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της εργασίας, ανεξάρτητα από τα πρόσκαιρα χαρακτηριστικά τους, πρέπει να περιλαμβάνονται στον προσδιορισμό της ηχοέκθεσης.

2. Τιμές

Το επίπεδο κατωφλίου καθορίζεται σε $L_{EX,8h} = 75 \text{ dB(A)}$

Τα ανώτατα επίπεδα καθορίζονται σε $L_{EX,8h} = 90 \text{ dB(A)}$

και σε $P_{max} = 200 \text{ Pa}$ *

* 140 dB σε σχέση με 20 $\mu \text{ Pa}$

Τα επίπεδα δράσης καθορίζονται σε:

- $L_{EX,8h} = 80 \text{ dB (A)}$ και/ή $P_{max} = 112 \text{ Pa}$ για
 - την αναφερόμενη στο άρθρο 7 παράγρ. 2 ενημέρωση των εργαζομένων που ενδέχεται να εκτεθούν σε αυτά τα επίπεδα
 - την προμήθεια ΕΑΠ στους εργαζομένους που τον ζητούν (άρθρο 6.1)
- $L_{EX,8h} = 85 \text{ dB(A)}$ και/ή $P_{max} = 112 \text{ Pa}$ για:
 - την κατάρτιση για την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας (άρθρο 9), προς όφελος των εργαζομένων που αντιμετωπίζουν κίνδυνο ηχοέκθεσης στα επίπεδα αυτά
 - την ενημέρωση σχετικά με το θόρυβο ο οποίος προκαλείται από τον εξοπλισμό εργασίας που ενδέχεται να προξενήσει τέτοια ηχοέκθεση όταν αυτή αναφέρεται σε διάρκεια αναφοράς 8 ωρών (άρθρο 12.2 α)
 - το πρόγραμμα τεχνικών μέτρων και/ή οργάνωσης της εργασίας με σκοπό τη μείωση της ηχοέκθεσης (άρθρο 5.2)
- $L_{EX,8h} = 90 \text{ dB(A)}$ και/ή $P_{max} = 200 \text{ Pa}$ για την οριοθέτηση των ζωνών όπου οι εργαζόμενοι ενδέχεται να εκτεθούν στα επίπεδα αυτά, καθώς και για τον περιορισμό της πρόσβασης αυτών (άρθρο 8)

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος τμήματος θεωρείται ότι η ημερήσια ηχοέκθεση ενός εργαζόμενου ενδέχεται να φθάσει σε μια δεδομένη τιμή ($L_{EX,8h} = X \text{ dB(A)}$) όταν ο περιβάλλον θόρυβος που υφίσταται στο χώρο εργασίας του (ο οποίος εκφράζεται με το επίπεδο ισοδύναμης συνεχούς ηχητικής πίεσης κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου μερικών λεπτών) φθάσει σε αυτή την αριθμητική τιμή ($L_{Aeq,T} = X \text{ dB(A)}$).

3. Δραστηριότητες υψηλού κινδύνου

Οι διατάξεις του άρθρου 3.4 εφαρμόζονται σε δραστηριότητες στις οποίες οι εργαζόμενοι υποβάλλονται σε ατομική ημερήσια έκθεση μεγαλύτερη από $L_{EX,8h} = 105 \text{ dB(A)}$ και/ή σε μέγιστη ηχητική πίεση μεγαλύτερη από $P_{max} = 600 \text{ Pa}$.

4. Ατομικά μέσα προστασίας (άρθρο 6)

Όταν η ημερήσια ηχοέκθεση υπερβαίνει το $L_{EX,8h} = 90 \text{ dB(A)}$ και/ή όταν η μέγιστη τιμή της ηχητικής πίεσης υπερβαίνει το $P_{max} = 200 \text{ Pa}$, πρέπει να χρησιμοποιούνται ατομικά μέσα προστασίας.

Τα μέσα προστασίας πρέπει να διατηρούν τον προβλέψιμο παραμένοντα κίνδυνο για την ακοή σε επίπεδο χαμηλότερο από αυτό που προέρχεται από έκθεση στην οποία $L_{EX,8h} = 85 \text{ dB(A)}$ ή $P_{max} = 200 \text{ Pa}$.

5. Παρακολούθηση της υγείας (άρθρο 11)

Ο εργαζόμενος του οποίου η ημερήσια ηχοέκθεση υπερβαίνει το $L_{EX,8h} = 80 \text{ dB(A)}$ δικαιούται παρακολούθηση της λειτουργίας της ακοής του, που έχει ως στόχο την έγκαιρη διάγνωση οποιασδήποτε μείωσης της ακοής που οφείλεται στο θόρυβο και τη διατήρηση της λειτουργίας της ακοής.

6. Επέκταση της ηχοέκθεσης

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημ. α) εφαρμόζονται κυρίως όταν η φύση της δραστηριότητας επιτρέπει στον εργαζόμενο να επωφελείται από τη χρήση χώρων αναψυχής ή ανάπαυσης, οι οποίοι ελέγχονται από τον εργοδότη· ο θόρυβος στους χώρους αυτούς πρέπει να περιορίζεται σε επίπεδο που συμβαδίζει με την λειτουργία τους και με τις συνθήκες χρήσης τους (μπορεί να κατεβαίνει μέχρι τα 60 dB(A) κατά τη διάρκεια του ύπνου).

7. Παρεμβολές

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημ. β) εφαρμόζονται κυρίως όταν η φύση της δραστηριότητας επιβάλλει ιδιαίτερη προσοχή.

8. Παρεκκλίσεις

1. Όταν τα χαρακτηριστικά μιας θέσης εργασίας συνεπάγονται, από τη μία ημέρα εργασίας στην άλλη, μια σημαντική διαφορά της ημερήσιας ηχοέκθεσης, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν για την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας, η ημερήσια ηχοέκθεση να αντικατασταθεί από τον εβδομαδιαίο μέσο όρο των ημερήσιων ηχοεκθέσεων (διάρκεια αναφοράς, ίση με ονομαστική εβδομάδα πέντε οκτάωρων ημερών), αλλά μόνο υπό τον όρο ότι ένας επαρκής έλεγχος θα δείξει ότι αυτός ο εβδομαδιαίος μέσος όρος τηρεί την αριθμητική τιμή που καθορίζεται από την εν λόγω διάταξη.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν για εργαζομένους που εκτελούν ειδικά καθήκοντα, παρεκκλίσεις από την υποχρέωση χρήσης εξοπλισμών ατομικής προστασίας (άρθρο 5.3α) όταν η χρήση αυτή οδηγεί στην αναφερόμενη στο άρθρο 14 παράγρ. 1 επιδείνωση του συνολικού κινδύνου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2: Κραδασμός

A Κραδασμός μεταδιδόμενος μέσω του χεριού

1. Κίνδυνος

Το παράρτημα αυτό αναφέρεται στον κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια που προκύπτει από την έκθεση σε κραδασμό που διοχετεύεται στα άνω άκρα: αγγειακές, νευρολογικές ή μυικές διαταραχές ή διαταραχές των οστών και των κλειδώσεων.

Το μέγεθος που χρησιμοποιείται ως δείκτης πρόβλεψης του κινδύνου είναι η ημερήσια έκθεση σε κραδασμό μεταδιδόμενο μέσω του χεριού $A(8)$ όπως ορίζεται από το BS 6842: 1987 χρησιμοποιώντας για το $a_{h,w}(t)$ (στο εδάφιο του 4.1) το διανυσματικό άθροισμα (τετραγωνική ρίζα του αθροίσματος των τετραγώνων) της σταθμισμένης τετραγωνικής ρίζας της μέσης τιμής των τετραγώνων των επιτάχυνσεων που υπολογίζονται σε ορθογώνιες συντεταγμένες με τη στάθμιση συχνότητας που ορίζεται από αυτό το πρότυπο. Ωστόσο, αν ένας άξονας δώσει σταθμισμένη τιμή μικρότερη από το 50% της μέγιστης τιμής που καθορίζεται στο ίδιο σημείο αλλά σε άλλο άξονα, μπορεί να αγνοηθεί.

2. Τιμές

Το επίπεδο κατωφλίου καθορίζεται σε

$$A(8) = 1 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$$

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13, το ανώτατο επίπεδο καθορίζεται σε

$$A(8) = 5 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$$

Το επίπεδο δράσης καθορίζεται σε

$$A(8) = 2,5 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2} \text{ για :}$$

- παροχή στους εργαζομένους που ενδέχεται να εκτεθούν στο επίπεδο αυτό, των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 7(2).
- κατάρτιση για την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα προς αυτήν την οδηγία (άρθρο 9), προς όφελος των εργαζομένων που ενδέχεται να εκτεθούν σε αυτά τα επίπεδα.
- παροχή πληροφοριών σχετικά με τον κραδασμό που προκαλείται από τον εξοπλισμό εργασίας και που ενδέχεται να προξενεί τέτοια έκθεση κατά τη διάρκεια μιας διάρκειας αναφοράς 8 ωρών (άρθρο 12(2α)).
- το πρόγραμμα τεχνικών μέτρων και/ή μέτρων για την οργάνωση της εργασίας που στόχο έχουν τη μείωση της έκθεσης (άρθρο 5(2)).

Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του τμήματος, θεωρείται ότι το A(8) ενδέχεται να φθάσει τα $2,5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$ όταν ο χρησιμοποιούμενος εξοπλισμός εργασίας μεταδίδει στο σύστημα των άνω άκρων μια σύντομη (λίγων λεπτών) ισοδύναμη επιτάχυνση ίση με αυτή την αριθμητική τιμή.

3. Επικίνδυνες δραστηριότητες

(Άρθρο 3)

Οι διατάξεις του άρθρου 3 (4) ισχύουν σε δραστηριότητες που απαιτούν τη χρήση εξοπλισμού εργασίας που μεταδίδει στο σύστημα χεριού-βραχίονα μια σύντομη (λίγων λεπτών) ισοδύναμη επιτάχυνση ίση ή μεγαλύτερη από $20 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$.

4. Μέτρηση και εκτίμηση

(άρθρο 4)

Στην περίπτωση των συσκευών που χρειάζεται να κρατηθούν και με τα δύο χέρια, μετρήσεις θα πραγματοποιηθούν σε κάθε χέρι. Ο κίνδυνος εκφράζεται από το υψηλότερο ενεργειακό ισοδύναμο επιτάχυνσης της ενέργειας, και θα δοθούν πληροφορίες για την άλλη λαβή.

Όταν το επίπεδο του κραδασμού δεν μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά κατά τρόπο αξιόπιστο, πρέπει να υπολογιστεί η πιθανότητα έκθεσης μεγαλύτερης από τα επίπεδα δράσης (παρατήρηση των μεθόδων εργασίας και πληροφορίες για τον χρησιμοποιούμενο εξοπλισμό) ώστε να εκτιμηθούν οι σχετικοί κίνδυνοι. Εάν δεν μπορεί να αποκλειστεί έκθεση μεγαλύτερη πάνω από τα επίπεδα δράσης, πρέπει να εφαρμοστούν τα αντίστοιχα προληπτικά μέτρα.

5. Μείωση του κινδύνου

(Άρθρο 5)

- α) Εφόσον δεν διατίθεται κατάλληλος και πρακτικός ατομικός εξοπλισμός προστασίας, οι διατάξεις που έχουν στόχο τη μείωση της έκθεσης θα πρέπει να συμπληρωθούν με μέτρα μείωσης του κινδύνου που προκύπτει από τέτοιου είδους έκθεση.
- β) Όταν η δραστηριότητα συνεπάγεται τη χρήση εξοπλισμού εργασίας που μεταδίδει στο σύστημα των άνω άκρων μια σύντομη (λίγων λεπτών) ισοδύναμη επιτάχυνση που υπερβαίνει τα $10 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$, πρέπει να καταβληθούν εντονότερες προσπάθειες για τη μείωση του κινδύνου, χρησιμοποιώντας κατά προτεραιότητα εξοπλισμό και μεθόδους χαμηλού κραδασμού, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης του σχεδιασμού του προϊόντος και της μεθόδου εργασίας. Μέχρις ότου εφαρμοσθούν πραγματικά τα παραπάνω μέτρα η διάρκεια συνεχούς έκθεσης θα μειωθεί.
- γ) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν τη δυναμική και συντονισμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτού του εδαφίου.

6. Ατομικά μέσα προστασίας

Προς το παρόν δεν διατίθεται κατάλληλος εξοπλισμός ατομικής προστασίας από τους κραδασμούς· όταν υπάρξει, θα χρησιμοποιηθεί.

7. Ενημέρωση και κατάρτιση

(Άρθρα 7 και 9)

Η ενημέρωση και η κατάρτιση των εργαζομένων θα περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- γιατί και πώς να εντοπίζουν και να αναφέρουν διαγνωστικά σημεία βλαβών
- ασφαλείς μεθόδους εργασίας για την ελαχιστοποίηση έκθεσης σε κραδασμό
- μέτρα για τη μείωση του προκύπτοντος κινδύνου

8. Επίβλεψη της υγείας

(Άρθρο 11)

Οι εργαζόμενοι που εκτίθενται σε κραδασμούς των άνω άκρων οι οποίοι υπερβαίνουν το $A(8) = 2,5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$ δικαιούνται επίβλεψη της υγείας που αποσκοπεί στην έγκυρη διάγνωση συνδρόμων κραδασμών, και απαιτεί τακτικές εξετάσεις.

Στους εργαζομένους που χρησιμοποιούν εξοπλισμό εργασίας ο οποίος αναφέρεται στο τμήμα 6β πρέπει να εξασφαλίζεται τέτοια επίβλεψη της υγείας.

9. Εξοπλισμός εργασίας

(Άρθρο 12)

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγρ. 2 σημ. β) πρέπει να περιλαμβάνουν τη σήμανση του εξοπλισμού που μεταδίδει στο σύστημα των άνω άκρων σύντομη (λίγων λεπτών) ισοδύναμη επιτάχυνσης ίσο ή μεγαλύτερη από $20 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$

10. Παρεμβολές

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημ. β) θα εφαρμοστούν ιδίως στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κραδασμός έρχεται σε αντίθεση με τον κατάλληλο χειρισμό ελέγχων ή ανάγνωση των δεικτών.

11. Εμμεσοι κίνδυνοι

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 2 θα εφαρμοστούν ιδιαίτερα όταν ο κραδασμός έρχεται σε αντίθεση με την ευστάθεια των κατασκευών και το καλό κράτημα των αρμών.

12. Παρεκκλίσεις

(Άρθρο 14)

- α) Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου 5 ετών με ισχύ από την καθοριζόμενη στο άρθρο 18 ημερομηνία, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από το άρθρο 5 παράγρ. 3 (οι εργαζόμενοι εγκαταλείπουν τους χώρους εργασίας στους οποίους η έκθεση παραμένει υπερβολική) όπου ο βαθμός ανάπτυξης των μεθόδων εργασίας δεν επιτρέπει την τήρηση των ανωτάτων επιπέδων.
- β) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν τη δυναμική και συντονισμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτού του εδαφίου.

B Κραδασμοί σε ολόκληρο το σώμα

1. Κίνδυνος

Το παράρτημα αυτό αναφέρεται στον κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια που προκύπτει από την έκθεση σε κραδασμούς οι οποίοι μεταδίδονται σε ολόκληρο το σώμα: οσφυαλγία και τραυματισμός της σπονδυλικής στήλης, καθώς και σοβαρή ταλαιπωρία.

Το μέγεθος που χρησιμοποιείται ως δείκτης πρόβλεψης του κινδύνου είναι η ημερήσια έκθεση σε κραδασμό ολόκληρου του σώματος $A(8)$ όπως ορίζεται στο μέρος A, χρησιμοποιώντας για το $a_{h,w}(t)$ το διανυσματικό άθροισμα (τετραγωνική ρίζα του αθροίσματος των τετραγώνων) των τιμών του $1,4 a_{wx}$, $1,4 a_{wy}$, a_{wz} όπου a_{wx} , a_{wy} , a_{wz} είναι οι σταθμισμένες τετραγωνικές ρίζες της μέσης τιμής των επιταχύνσεων στους ορθογώνιους άξονες X, Y, Z αντίστοιχα όπως ορίζονται στο ISO 2631. Ωστόσο, οι όροι του διανυσματικού αθροίσματος που είναι μικρότεροι από το 66% του υψηλότερου όρου μπορούν να αγνοηθούν.

2. Τιμές

Το επίπεδο κατωφλίου καθορίζεται σε $A(8) = 0,25 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13, το ανώτατο επίπεδο καθορίζεται σε $A(8) = 0,7 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$

Το επίπεδο δράσης καθορίζεται σε $A(8) = 0,5 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$ για

- παροχή στους εργαζομένους που ενδέχεται να εκτεθούν στο επίπεδο αυτό, των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 7(2).
- κατάρτιση για την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με την οδηγία (άρθρο 9), προς όφελος των εργαζομένων που ενδέχεται να εκτεθούν σ' αυτό το επίπεδο.
- παροχή πληροφοριών σχετικά με τους κραδασμούς που προέρχονται από τον εξοπλισμό εργασίας και που ενδέχεται να προκαλέσουν τέτοια έκθεση κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς 8 ωρών (άρθρο 12(2α)).
- το πρόγραμμα τεχνικών μέτρων και/ή μέτρων για την οργάνωση της εργασίας που αποσκοπούν στη μείωση της έκθεσης (άρθρο 5(2)).

Σε περίπτωση που η έκθεση ολόκληρου του σώματος συνεπάγεται δονήσεις ή άλλους κραδασμούς μεγάλου μεγέθους και μικρής διάρκειας, το αντίστοιχο επίπεδο δράσης καθορίζεται ως ο κίνδυνος που οφείλεται σε έκθεση για περίοδο 1 ώρας σε σταθερό πλάτος $1,25 \text{ m} \cdot \text{s}^2$.

Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του τμήματος, θεωρείται ότι το $A(8)$ ενδέχεται να φθάσει το $0,5 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$ όταν ο χρησιμοποιούμενος εξοπλισμός εργασίας μεταδίδει σε ολόκληρο το σώμα σύντομη (ολίγων λεπτών) ισοδύναμη επιτάχυνση ίση με αυτή την αριθμητική τιμή.

3. Επικίνδυνες δραστηριότητες

(Άρθρο 3)

Οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγρ. 4 ισχύουν σε δραστηριότητες που προκαλούν έκθεση ολόκληρου του σώματος ίση ή μεγαλύτερη από $A(8) = 1,25 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$.

4. Μέτρηση και εκτίμηση

(άρθρο 4)

Όταν το επίπεδο του κραδασμού δεν μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά κατά τρόπο αξιόπιστο, πρέπει να υπολογιστεί η πιθανότητα έκθεσης μεγαλύτερης από τα επίπεδα δράσης (παρατήρηση των μεθόδων εργασίας και πληροφορίες για τον χρησιμοποιούμενο εξοπλισμό) ώστε να εκτιμηθούν οι σχετικοί κίνδυνοι. Εάν δεν μπορεί να αποκλειστεί έκθεση μεγαλύτερη από τα επίπεδα δράσης, πρέπει να εφαρμοστούν τα αντίστοιχα προληπτικά μέτρα.

5. Μείωση του κινδύνου

(Άρθρο 5)

- α) Εφόσον δεν διατίθεται κατάλληλος και πρακτικός ατομικός εξοπλισμός προστασίας, οι διατάξεις που έχουν στόχο τη μείωση της έκθεσης θα πρέπει να συμπληρωθούν με μέτρα μείωσης του κινδύνου που προκύπτει από τέτοιου είδους έκθεση.
- β) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν τη δυναμική και συντονισμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτού του εδαφίου.

6. Εξοπλισμοί ατομικής προστασίας

Προς το παρόν δεν διατίθεται κατάλληλος εξοπλισμός ατομικής προστασίας από τους κραδασμούς· όταν υπάρξει, θα χρησιμοποιηθεί.

7. Ενημέρωση και κατάρτιση

(Άρθρα 7 και 9)

Η ενημέρωση και η κατάρτιση των εργαζομένων θα περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- γιατί και πώς να εντοπίζουν και να αναφέρουν διαγνωστικά σημεία βλαβών
- ασφαλείς μεθόδους εργασίας για την ελαχιστοποίηση έκθεσης σε κραδασμό
- μέτρα για τη μείωση του προκύπτοντος κινδύνου.

8. Επίβλεψη της υγείας

(Άρθρο 11)

Οι εργαζόμενοι που εκτίθενται σε κραδασμούς των άνω άκρων οι οποίοι υπερβαίνουν το $A(8) = 2,5 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$ δικαιούνται επίβλεψη της υγείας που αποσκοπεί στην έγκυρη διάγνωση συνδρόμων κραδασμών, και απαιτεί τακτικές εξετάσεις.

9. Επέκταση της έκθεσης

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημ. α) εφαρμόζονται κυρίως όταν η φύση της δραστηριότητας επιτρέπει στον εργαζόμενο να επωφελείται από τη χρήση χώρων αναψυχής ή ανάπαυσης, οι οποίοι ελέγχονται από τον εργοδότη· ο θόρυβος στους χώρους αυτούς πρέπει να περιορίζεται σε επίπεδο που συμβαδίζει με το σκοπό και τις συνθήκες χρήσης τους, εκτός από "ανωτέρα βία".

10. Παρεμβολές

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημείο β) θα εφαρμοστούν ιδίως στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κραδασμός έρχεται σε αντίθεση με τον κατάλληλο χειρισμό ελέγχων ή ανάγνωση των δεικτών.

11. Εμμεσοι κίνδυνοι

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 2 θα εφαρμοστούν ιδιαίτερα όταν ο κραδασμός έρχεται σε αντίθεση με την ευστάθεια των κατασκευών και το καλό κράτημα των αρμών.

12. Παρεκκλίσεις

(Άρθρο 14)

- α) Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου 5 ετών με ισχύ από την καθοριζόμενη στο άρθρο 18 ημερομηνία, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από τα άρθρα 5 παράγρ. 3 (οι εργαζόμενοι εγκαταλείπουν τους χώρους εργασίας στους οποίους η έκθεση παραμένει υπερβολική) όπου ο βαθμός ανάπτυξης των μεθόδων εργασίας δεν επιτρέπει την τήρηση των ανωτάτων επιπέδων.
- β) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν τη δυναμική και συντονισμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτού του εδαφίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3: Οπτική ακτινοβολία

1. Κίνδυνος

Το παράρτημα αυτό αναφέρεται στον κίνδυνο για το μάτι και το δέρμα που προκαλείται από την έκθεση στην οπτική ακτινοβολία (μήκος κύματος από 100nm έως 1mm).

Η έκθεση του στόχου (μάτι ή δέρμα) σε τέτοια ακτινοβολία κατά τη διάρκεια μιας εργάσιμης ημέρας χρησιμοποιείται ως δείκτης πρόβλεψης του κινδύνου· εκφράζεται, ανάλογα με την περίπτωση, σε μια από τις παρακάτω μονάδες:

- watt ανά τετραγωνικό μέτρο
- joule ανά τετραγωνικό μέτρο
- watt ανά τετραγωνικό μέτρο και ανά στερακτίνιο
- joule ανά τετραγωνικό μέτρο και ανά στερακτίνιο

2. Τιμές (*)

Τα ανώτατα επίπεδα καθορίζονται στις τιμές του επιπέδου κατωφλίου που παρατίθενται στο A.C.G.I.H. 1992 - 1993, σελ. 100 - 112, 124 - 127.

(*) Όταν το επιτρέψει η κατάσταση της τεχνικής τυποποίησης, η διατύπωση του σημείου "τιμές" θα τροποποιηθεί.

Τα επίπεδα κατωφλίου καθορίζονται για τεχνητές πηγές στο 1/2 των ανωτάτων επιπέδων.

Τα επίπεδα δράσης καθορίζονται:

- στο 1/2 των ανωτάτων επιπέδων για :
 - παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 7(2) στους εργαζομένους που ενδέχεται να εκτεθούν σε αυτά τα επίπεδα
 - κατάρτιση για την εφαρμογή μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με αυτή την οδηγία (Άρθρο 9),
 - εξασφάλιση ατομικού εξοπλισμού προστασίας (Άρθρο 6(1)).
 - παροχή πληροφοριών σχετικά με την οπτική ακτινοβολία που προέρχεται από τον εξοπλισμό εργασίας και που ενδέχεται να προκαλέσει τέτοια έκθεση κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς 8 ωρών (άρθρο 12(2α)).
- στα ανώτατα επίπεδα για:
 - την οριοθέτηση των περιοχών και τον περιορισμό της πρόσβασης (άρθρο 8) στην περίπτωση των τεχνητών πηγών
 - το πρόγραμμα τεχνικών μέτρων ή/και μέτρων για την οργάνωση της εργασίας που αποσκοπούν στη μείωση της έκθεσης (άρθρο 5(2)).

3. Επικίνδυνες δραστηριότητες

Οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγρ. 4 ισχύουν για δραστηριότητες στις οποίες η έκθεση προκαλεί κίνδυνο ισοδύναμο με αυτόν που οφείλεται σε λήξερ τάξης 3 B (σύμφωνα με τη δημοσίευση IEC 825, 1990). Οι ασχολούμενοι με τέτοιες πηγές πρέπει να εκπαιδεύονται (Άρθρο 9) και πρέπει να ελέγχεται η ικανότητά τους.

4. Ατομική προστασία

(Άρθρο 6)

Οι εργαζόμενοι οι οποίοι ενδέχεται να εκτεθούν σε ορατή ακτινοβολία που υπερβαίνει τα ανώτατα επίπεδα πρέπει να χρησιμοποιούν ατομικό εξοπλισμό προστασίας.

Σε ό,τι αφορά την έκθεση του δέρματος τα ενδύματα μπορούν να θεωρηθούν ως ατομικός εξοπλισμός προστασίας στο μέτρο κατά το οποίο ανταποκρίνονται στους περί προστασίας στόχους.

5. Επίβλεψη της υγείας

(Άρθρο 11)

Οι εργαζόμενοι που εκτίθενται σε ορατή ακτινοβολία που υπερβαίνει το 1/2 των ανώτατων επιπέδων δικαιούνται επίβλεψη της υγείας η οποία περιλαμβάνει οφθαλμολογικό έλεγχο και αποσκοπεί στη διάγνωση οποιασδήποτε διαταραχής από οπτική ακτινοβολία και στη διαφύλαξη της όρασης.

6. Εξοπλισμός

(Άρθρο 12)

Οποιαδήποτε συσκευή παραγωγής ακτίνων laser πρέπει να χαρακτηριστεί με την κατηγορία της σύμφωνα με την έκδοση IEC 825, 1990.

Οποιαδήποτε τεχνητή πηγή πιθανό να επιφέρει βλάβη όμοια προς αυτή των laser της τάξης 3B ή 4 και πρέπει επίσης να χαρακτηριστεί ανάλογα.

7. Παρεμβολές

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 1 σημ. β) θα εφαρμοστούν όπου εκτυφλωτικές λόγω φωτός πηγές μπορούν να παρεμβληθούν με πλήρη ασφάλεια της δραστηριότητας.

8. Έμμεσες συνέπειες

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 2 θα εφαρμοστούν στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η οπτική ακτινοβολία είναι πιθανό να προκαλέσει φωτιά ή να παράγει επικίνδυνες ουσίες με την αποσύνθεση ή τη βλάβη παρόντων υλικών.

9. Παρεκκλίσεις

(Άρθρο 14)

Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν παρεκκλίσεις από το άρθρο 5 παράγρ. 3 για εργαζόμενους που επιτελούν υπαίθριες εργασίες απουσία τεχνητών πηγών οπτικής ακτινοβολίας· θα εξετάσουν επομένως τις τοπικές κλιματικές συνθήκες καθώς επίσης την αντοχή του ενδιαφερόμενου πληθυσμού στην έκθεση (π.χ. ηλιακή ακτινοβολία).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4: Πεδία και κύματα

1. Κίνδυνος

Το παράρτημα αυτό αναφέρεται στα δυσμενή για την υγεία και την ασφάλεια ενδεχόμενα οφειλόμενα στα ηλεκτρικά πεδία και ρεύματα που επιδρούν στο ανθρώπινο σώμα καθώς επίσης και στην απορρόφηση ενέργειας που προκύπτει από την έκθεση σε στατικά και περιοδικά ηλεκτρικά και μαγνητικά πεδία με συχνότητες έως 300 GHz. (*)

Οι ποσότητες που χρησιμοποιούνται ως δείκτες πρόβλεψης του κινδύνου είναι:

- Η πυκνότητα ρεύματος, η οποία εκφράζεται με την μονάδα αμπερ ανά τετραγωνικό μέτρο
- το ρεύμα που διέρχεται από χέρι ή πόδι που βρίσκεται σε επαφή με αγωγίμο αντικείμενο, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα αμπερ
- ο συντελεστής ειδικής απορρόφησης (ΣΕΑ) ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, ο οποίος εκφράζεται με τη μονάδα watt ανά χιλιόγραμμα
- η ειδική απορρόφηση (ΕΑ) ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα joule ανά χιλιόγραμμα.

Ποσότητες που μπορούν να μετρηθούν κατευθείαν με ένα όργανο μέτρησης και χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό επιπέδων δράσης:

- η ένταση μαγνητικού πεδίου H, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα αμπερ ανά μέτρο
- η πυκνότητα μαγνητικής ροής B, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα tesla
- η ένταση ηλεκτρικού πεδίου E, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα volt ανά μέτρο
- η πυκνότητα ισχύος (επιφάνεια) P σε συνθήκες ελεύθερου χώρου και μακρινού πεδίου, η οποία εκφράζεται με τη μονάδα watt ανά τετραγωνικό μέτρο

(*) Οι κίνδυνοι που προκύπτουν από επαφή με ζωντανούς αγωγούς δεν καλύπτονται από το παράρτημα αυτό

2. Τιμές

Οι ανώτατες τιμές καθορίζονται ως εξής (πρέπει να ικανοποιούνται όλες οι συνθήκες):

- στις τιμές του πίνακα 1 για
 - την πυκνότητα επαγόμενου ρεύματος στο κεφάλι και τον κορμό,
 - το ρεύμα επαφής του οποίου υπολογίζεται η μέση τιμή για περίοδο 1 δευτερολέπτου· η μέγιστη τιμή, δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο της μέσης τιμής
 - τη μέση τιμή για ολόκληρο το σώμα, καθώς και τα τοπικά μέγιστα στα άκρα και στο κεφάλι και τον κορμό, του ΣΕΑ του οποίου υπολογίζεται ο μέσος όρος για οποιαδήποτε περίοδο 6 λεπτών.
- σε μία ΕΑ των $10 \text{ m J} \cdot \text{kg}^{-1}$ που οφείλεται σε παλμό μικροκυμάτων διάρκειας μικρότερης από 30 μs σε συχνότητες μεγαλύτερες από 300 MHz.
Ο καθορισμός ανώτατων επιπέδων για τους κινητούς ραδιο-εξοπλισμούς, εξαιτίας των ιδιαίτερων όρων χρήσης του και της γρήγορης εξέλιξης της τεχνολογίας, απαιτεί περαιτέρω εξέταση.

Τα επίπεδα κατωφλίου καθορίζονται στο 1/5 των ανωτάτων επιπέδων.

Τα επίπεδα δράσης καθορίζονται:

- στις τιμές του πίνακα 2 για :
 - παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 7(2) στους εργαζομένους που ενδέχεται να εκτεθούν σε αυτά τα επίπεδα
 - κατάρτιση για την εφαρμογή μέτρων που λαμβάνονται σύμφωνα με αυτή την οδηγία (Άρθρο 9),
 - εξασφάλιση ατομικού εξοπλισμού προστασίας (Άρθρο 6(1)).
 - παροχή πληροφοριών σχετικά με την οπτική ακτινοβολία που προέρχεται από τον εξοπλισμό εργασίας και που ενδέχεται να προκαλέσει τέτοια έκθεση κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς 8 ωρών (άρθρο 12(2α)).

- σε 1,6 φορές τις τιμές των H, B ή E του πίνακα 2 για
 - το πρόγραμμα τεχνικών μέτρων και/ή μέτρων για την οργάνωση της εργασίας που στόχο έχουν τη μείωση της έκθεσης (άρθρο 5(2)).
 - την οριοθέτηση περιοχών και τον περιορισμό της πρόσβασης (άρθρο 8)
 - κατάρτιση των χειριστών (άρθρο 9(2)) και έλεγχο της ικανότητάς τους

3. Επικίνδυνες δραστηριότητες

Οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγρ. 4 ισχύουν για δραστηριότητες που απαιτούν τη χρήση εξοπλισμού εργασίας ο οποίος εκθέτει τους εργαζομένους σε πεδία που υπερβαίνουν το τριπλάσιο των τιμών του H, B ή E στον πίνακα 2.

4. Μέτρηση

(Άρθρο 4)

Οι πυκνότητες ρεύματος στο σώμα, ο ΕΣΑ και η ΕΑ υπολογίζονται, για πρακτικούς λόγους, από μετρηθείσες παράγωγες ποσότητες (π.χ. δυνάμεις ηλεκτρικών και μαγνητικών πεδίων) που πρέπει να εκφράζουν πραγματικές συνθήκες έκθεσης.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν το συντονισμένο προσδιορισμό κατάλληλης μετρολογίας.

5. Μείωση της έκθεσης· ατομική προστασία

(Άρθρα 5 και 6)

Οι εργαζόμενοι που ενδέχεται να εκτεθούν σε ηλεκτρικά πεδία στα οποία θα γίνει υπέρβαση των ανωτάτων επιπέδων, πρέπει να χρησιμοποιούν ατομικό εξοπλισμό προστασίας.

Δεν υπάρχει κανένας επαρκής και πρακτικός τρόπος θωράκισης κατά της έκθεσης σε μαγνητικό πεδίο.

6. Ενημέρωση των εργαζομένων

(Άρθρο 7(2))

Οι εργαζόμενοι που εκτίθενται σε ηλεκτρικό πεδίο μεγαλύτερο από 5 kV m^{-1} πρέπει να ενημερώνονται για το ότι μπορεί να υπάρξουν φαινομενικά αβλαβείς αισθητηριακές επιπτώσεις στην επιφάνεια του σώματος.

7. Εξοπλισμός εργασίας

(Άρθρο 12)

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγρ. 2 σημ. α) πρέπει να περιλαμβάνουν τη σήμανση του εξοπλισμού που ενδέχεται να προκαλέσει πεδία που υπερβαίνουν το τριπλάσιο των τιμών των H , B ή E του πίνακα 2.

8. Έμμεσοι κίνδυνοι

(Άρθρο 13)

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγρ. 2 εφαρμόζονται ιδίως στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ηλεκτρομαγνητικά πεδία ενδέχεται να προκαλέσουν πυρκαγιά ή έκρηξη λόγω επαγόμενων ρευμάτων ή τάσεων, π.χ. όταν κατασκευές φορτίζονται ηλεκτρικά, ή όταν χρησιμοποιούνται ηλεκτροεκρηκτικές συσκευές.

Πίνακας 1
Ανώτατα επίπεδα

Συχνότητα	Πυκνότητα επαγόμενου ρεύματος στο κεφάλι και τον κορμό [A m ⁻²] Ψ	Ρεύμα επαφής [mA] Ψ	Μέσος όρος ολόκληρου του σώματος [W kg ⁻¹]	ΣΕΑ Τοπικό μέγιστο στα άκρα [W(0.1 kg) ⁻¹]	Τοπικό μέγιστο στο κεφάλι και τον κορμό [W (0.1 kg) ⁻¹]
0-1 Hz	0.04	1.5	*	*	*
1-4 Hz	4 x 10 ⁻⁵ /f	1.5	*	*	*
4 Hz - 1 KHz	0.010	1.5	*	*	*
1 - 3 KHz	f/100	1.5	*	*	*
3 - 100 KHz	f/100	f/2	*	*	*
100 KHz - 10 MHz	f/100	50	0.4	2	1
10 - 100 MHz	*	50	0.4	2	1
100 MHz - 300 GHz	*	*	0.4	2	1

* Δεν υπάρχει σε αυτή τη συχνότητα

Ψ f σε kHz

Πίνακας 2

Επίπεδα δράσης

Συχνότητα	$[A \cdot m^{-1} H] +$	$[\mu T^B] +$	$[V \cdot m^{-1} E] +$	$[W \cdot m^{-2} P] +$
< 1 Hz	$1,63 \times 10^5$	2×10^5	$6,14 \times 10^4$	*
1 Hz - 10 Hz	$0,163 / f^2$	$0,2 / f^2$	$6,14 \times 10^4$	*
10 Hz - 1 KHz	$16,3 / f$	$20 / f$	$614 / f$	*
1 KHz - 300 KHz	16,3	20	614	*
300 KHz - 1 MHz	$4,9 \times 10^3 / f$	$6 \times 10^3 / f$	614	*
1 MHz - 10 MHz	$4,9 \times 10^3 / f$	$6 \times 10^3 / f$	$6,14 \times 10^5$	*
10 MHz - 30 MHz	$4,9 \times 10^3 / f$	$6 \times 10^3 / f$	61,4	10
30 MHz - 400 MHz	0,163	0,2	61,4	10
400 MHz - 2 GHz	$2,58 \times 10^{-4} f^{0,5}$	$3,16 \times 10^{-4} f^{0,5}$	$9,7 \times 10^{-2} f^{0,5}$	$2,5 \times 10^{-5} f$
2 GHz - 150 GHz	0,364	0,45	137	50
150 GHz - 300 GHz	$2,96 \times 10^{-5} f^{0,5}$	$3,7 \times 10^{-5} f^{0,5}$	$1,12 \times 10^{-2} f^{0,5}$	$3,33 \times 10^{-7} f$

* Δεν υπάρχει σε αυτές τις συχνότητες

+ f σε kHz

Σε συχνότητες των 10 MHz ή μεγαλύτερες, η τιμή του H μπορεί να αυξηθεί και να

φτάσει αυτή που υπολογίζεται από τον τύπο:

$$5/6 (E_m^2 / 377) + 1/6 (377 H^2) \leq P$$

όπου E_m είναι η μετρούμενη ένταση ηλεκτρικού πεδίου $[V \cdot m^{-1}] \cdot H$ και P είναι

οι τιμές του πίνακα στη θεωρούμενη συχνότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 86/188/ΕΟΚ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ
♦ Άρθρο 1 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 - Παράγραφος 3	♦ Άρθρο 1, Άρθρο 2 - Παράγραφος 1, παράρτημα 1, σημείο 1 - Παράγραφος 3.1 - Παράγραφος 3
♦ Άρθρο 2 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2	♦ Άρθρο 2 Παράρτημα 1, σημείο 1 Παράρτημα 1, σημεία 1 και 8
♦ Άρθρο 3 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 - Παράγραφος 3 - Παράγραφος 4 - Παράγραφος 5	♦ Άρθρο 4 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 Περιέχεται στο Παράρτημα 1 σημείο 1 - Παράγραφος 2 και 10 - Παράγραφος 3
♦ Άρθρο 4 - Παράγραφος 1 α) β) - Παράγραφος 2	♦ Άρθρο 7 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 - Παράγραφος 3 Άρθρο 7, § 2 και Άρθρο 8
♦ Άρθρο 5 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2, α) β)	♦ Άρθρο 5 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 Άρθρο 7, Παράγραφος 3

♦ Άρθρο 6 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 - Παράγραφος 3 - Παράγραφος 4	♦ Άρθρο 6 -Παράγραφος 1 και Παράρτημα 1, σημείο 4 -Παράγραφος 1 και Παράρτημα 1, σημείο 2 -Παράγραφος 2, 10 και οδηγία 89/656/ΕΟΚ Άρθρο 1 -Παράγραφος 3 και οδηγία 89/656/ΕΟΚ
♦ Άρθρο 7 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 - Παράγραφος 3 - Παράγραφος 4	♦ Άρθρο 11 Παράρτημα 1, σημείο 5 Παράρτημα 1, σημείο 5 - Παράγραφος 4 - Παράγραφος 5
♦ Άρθρο 8 - Παράγραφος 1 α) - β) - Παράγραφος 2	♦ Άρθρο 12 -Παράγραφος 1 -Παράγραφος 2 α) άνευ αντικειμένου
♦ Άρθρο 9 - Παράγραφος 1 - Παράγραφος 2 α) - β) - γ) - δ)	♦ Άρθρο 14 -Παράγραφος 1 και Παράρτημα 1, σημείο 8.1 Καταργείται -Παράγραφος 1 και Παράρτημα 1, σημείο 8.2 -Παράγραφος 2 -Παράγραφος 3
♦ Άρθρο 10	άνευ αντικειμένου
♦ Άρθρο 11	♦ Άρθρο 10
♦ Άρθρο 12	άνευ αντικειμένου
♦ Άρθρο 13	♦ Άρθρο 18

ΣΚΕΛΟΣ 1 : ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

1. **ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ:** Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που αφορούν την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους οφειλόμενους στους φυσικούς παράγοντες.

2. **ΟΙΚΕΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ**

B3-4310: Μέτρα στον τομέα της προστασίας της υγείας, της υγιεινής και της ασφάλειας στο χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών μέτρων ενόψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς.

A 2510: Εξοδα για συνεδριάσεις επιτροπών των οποίων η γνωμοδότηση εντάσσεται υποχρεωτικά στη διαδικασία σχηματισμού κοινοτικών πράξεων (επιτροπή προσαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ).

3. **ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ**

- Άρθρο 118Α της Συνθήκης ΕΟΚ.
- οδηγία 89/391/ΕΟΚ (ΕΕ των ΕΚ L183 της 29.6.89)
- Ψήφισμα του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1987 περί της ασφάλειας, της υγιεινής και της υγείας στο χώρο εργασίας και ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το πρόγραμμά της στον τομέα της ασφάλειας, της υγιεινής και της υγείας στο χώρο εργασίας (ΕΕ των ΕΚ C28 της 3.2.1988).
- Πρόγραμμα δράσης σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων (COM(89) 568 τελικό - Βρυξέλλες, 29.11.1989)

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

4.1. Ειδικοί στόχοι της δράσης

4.1.1. Στόχοι της πρότασης οδηγίας

Η πρόταση έχει τους εξής στόχους:

- να προωθήσει τη βελτίωση των μέτρων πρόληψης των κινδύνων που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες,
- να εξασφαλίσει τη μείωση της έκθεσης στους φυσικούς παράγοντες, σε μη σημαντικά επίπεδα, από την άποψη της ασφάλειας και της υγείας,
- να προβλέπει έγκαιρα μέτρα με τα οποία θα αντιμετωπίζονται οι συνέπειες για την υγεία που προκύπτουν από τις τυχαίες εκθέσεις,
- να δημιουργήσει ένα δυναμικό κανονιστικό σύστημα για την προστασία από την έκθεση και τους κινδύνους που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες, που να συμπεριλαμβάνει τους γενικούς στόχους, τους ειδικούς κανόνες και τα λειτουργικά μέτρα,
- να ανταποκριθεί στους κινδύνους που ενδέχεται να προκύπτουν από την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, εξασφαλίζοντας στους εργαζομένους αυτούς σε όλα τα κράτη μέλη ένα ισοδύναμο επίπεδο προστασίας, ενώ παράλληλα θα εξασφαλίζει δίκαιους όρους ανταγωνισμού στους εργοδότες τους.

4.1.2. Χαρακτηριστικά της πρότασης οδηγίας (ιδίως τα χαρακτηριστικά που έχουν χρηματοδοτικές συνέπειες)

4.1.2.1. Η πρόταση πρέπει να προσαρμοστεί και να συμπληρωθεί, ιδίως τα παραρτήματά της, σε συνάρτηση με την έκδοση οδηγιών όσον αφορά την τεχνική εναρμόνιση και την τυποποίηση, καθώς και σε συνάρτηση με την τεχνολογική πρόοδο, την εξέλιξη των διεθνών κανονισμών ή προδιαγραφών και των γνώσεων στον τομέα των φυσικών παραγόντων.

4.1.2.2. Η πρόταση προβλέπει την έκδοση οδηγιών της Επιτροπής σχετικά με τα πρόσθετα έγγραφα που αποσκοπούν να καθιερώσουν τους ειδικούς κανόνες που είναι αναγκαίοι για την υλοποίηση των στόχων που περιέχονται μέσα στην πρόταση.

- 4.1.2.3. Η πρόταση προβλέπει ότι τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου για την εφαρμογή της πρότασης καθώς και εκθέσεις υλοποίησης.
- 4.1.2.4. Η πρόταση προβλέπει εξάλλου επιτροπή που επικουρεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά τις εργασίες τροποποίησης και έκδοσης των παραπάνω οδηγιών.

Οι χρηματοδοτικές συνέπειες εντοπίζονται μέσα στις συμπληρωματικές ενέργειες που ήδη προβλέπονται και που πρέπει να προβλεφθούν.

4.2. Διάρκεια

5 έτη

4.3. Πληθυσμός που καλύπτεται από τη δράση

Οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι που εμπλέκονται σε δραστηριότητες που ενδέχεται να συνεπάγονται έκδοση στους κινδύνους που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες.

5. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ

- 5.1. Μη υποχρεωτική δαπάνη
- 5.2. Διαχωριζόμενες πιστώσεις

6. ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

- 6.1. Χρηματοδότηση κατά 100%

7. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ (ΜΕΡΟΣ Β ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ)

7.1. Τρόπος υπολογισμού

- 7.1.1. Φύση των συμπληρωματικών δραστηριοτήτων που πρέπει να αναπτυχθούν μετά την έκδοση της οδηγίας

- α) η παρακολούθηση και η υποστήριξη με κατάλληλα μέτρα, της εφαρμογής της οδηγίας στο επίπεδο των κρατών μελών.
- β) η έκδοση οδηγιών από την Επιτροπή, που θα περιλαμβάνουν τα πρόσθετα κείμενα.
- γ) η αναθεώρηση των παραρτημάτων.
- δ) η γνωμοδότηση εμπειρογνομόνων.

7.1.2. Είδη δραστηριοτήτων που προκύπτουν από το σημείο 7.1.1. με χρηματοδοτικές συνέπειες

Πρόκειται για :

- * συμβάσεις για μελέτες και/ή παροχή υπηρεσιών με στόχο:
 - τη σύγκριση και την αξιολόγηση των πληροφοριών που λαμβάνει η Επιτροπή,
 - τη μελέτη των προβλημάτων που συνδέονται με την εφαρμογή της οδηγίας,
 - την προετοιμασία των πρόσθετων εγγράφων,
 - τη μελέτη των προβλημάτων που συνδέονται με τα παραρτήματα και την προετοιμασία των προσαρμογών των παραρτημάτων της οδηγίας.

- * έξοδα για συνεδριάσεις γνωμοδότησης εμπειρογνομόνων.

7.1.3. Υπολογισμός των δαπανών

Δεδομένου ότι οι συμπληρωματικές δραστηριότητες δεν είναι γνωστές παρά μόνο από την άποψη της φύσης και του είδους τους αλλά χωρίς αριθμητική ή ποσοτική ένδειξη, είναι αδύνατον να προβλεφθούν όλες οι δαπάνες σύμφωνα με επακριβή υπολογισμό.

Τα έξοδα υπολογίζονται με βάση τη μονάδα "ανθρωπομήνας". αυτή η μονάδα κοστίζει σήμερα 4000 ECU.

7.3. Χρονοδιάγραμμα για τις πιστώσεις υποχρεώσεων (ΠΥ) και πληρωμών (ΠΠ)

Θέση Β3-4310

Οι πιστώσεις που θα χορηγηθούν γι'αυτή τη δράση θα καθορίζονται ετησίως σε συνάρτηση με τα διαθέσιμα και τις καθοριζόμενες πιστώσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, για τις ενέργειες που καλύπτει αυτή η θέση.

Είναι δύσκολο να υπολογίσουμε τα αναγκαία ποσά από το 1994 και μετά· άρα, αυτά θα εγγραφούν ανάλογα με τις διαθέσιμες πιστώσεις του παραπάνω κονδυλίου.

8. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

χωρίς αντικείμενο

ΣΚΕΛΟΣ 2 : ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (ΜΕΡΟΣ Α ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ)

1. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Από το 1994 και μετά ένας υπάλληλος της κατηγορίας Α με πλήρη απασχόληση, ένας υπάλληλος της κατηγορίας Β με πλήρη απασχόληση και ένας υπάλληλος της κατηγορίας Γ με πλήρη απασχόληση.

Οι ανάγκες θα καλυφθούν από το προσωπικό που είναι διαθέσιμο σήμερα.

2. ΥΦΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

2.1. Δαπάνες λειτουργίας

Οι δαπάνες λειτουργίας καλύπτουν τη λειτουργία της επιτροπής προσαρμογής.

Το κόστος για την πρόσκληση κυβερνητικού εμπειρογνώμονα υπολογίστηκε σε 460 ECU και το κόστος για ένα μη κυβερνητικό εμπειρογνώμονα σε 630 ECU (για μια ημέρα). Οι δαπάνες κατανέμονται σε πολλά έτη και θα είναι προοδευτικές. Τα ποσά που παρατίθενται παρακάτω είναι σφαιρικές εκτιμήσεις.

Όσον αφορά τη θέση Α 2510 (επιτροπή προσαρμογής), το ποσό προβλέπει πρόσκληση εμπειρογνομώνων της ομάδας 3 (κυβερνητικοί εμπειρογνώμονες για 6 συνεδριάσεις ετησίως μεταξύ 1994 και 1996 και 3 συνεδριάσεις μετά το 1997.

Θέση Α 2510

	<u>ΠΥ (ECU)</u>	<u>ΠΠ (ECU)</u>
1994	66.000	66.000
1995	66.000	66.000
1996	66.000	66.000
1997	33.000	33.000
1998	33.000	33.000
	264.000	264.000

ΣΚΕΛΟΣ 3: ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

1. ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ

1.1. Ειδικός στόχος της προτεινόμενης δράσης

Εφαρμογή της πρότασης οδηγίας

1.2. Προβλέπεται η δράση στον χρηματοδοτικό προγραμματισμό της ΓΔ για τα εν λόγω έτη;

Ναι.

1.3. Γενικότερος στόχος που καθορίζεται μέσα στον χρηματοδοτικό προγραμματισμό της ΓΔ στον οποίο αντιστοιχεί η δράση

Υγεία και ασφάλεια κατά την εργασία

2. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

α) Δαπάνες

Οι δαπάνες είναι πολύ παρόμοιες με εκείνες για παρόμοιες ενέργειες που αφορούν άλλες προτάσεις οδηγίας.

β) Παράγωγα αποτελέσματα

Η πρόταση οδηγίας φαίνεται να έχει επίσης ως δευτερεύον και μη αμελητέο αποτέλεσμα την προστασία του κοινού ιδίως στους χώρους ή καταστάσεις όπου διάφορα άτομα ενδέχεται να εκτεθούν, έξω από την επαγγελματική τους δραστηριότητα, σε κινδύνους που οφείλονται σε φυσικούς παράγοντες.

γ) Πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα

Οι ίδιοι λόγοι που μας επιτρέπουν να σκεφτούμε διάφορα παράγωγα αποτελέσματα μπορεί να έχουν πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στο επίπεδο των κρατών μελών.

3. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Το άρθρο 18 της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή κάθε 5 έτη σχετικά με την εφαρμογή στην πράξη των διατάξεων της οδηγίας υποδεικνύοντας τις απόψεις των κοινωνικών εταίρων.

Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώσει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή καθώς και την Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την Υγεία στο χώρο εργασίας. Η Επιτροπή διαβιβάζει τακτικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας.

Δελτίο για την αξιολόγηση του αντιτύπου της πρότασης
στις δραστηριότητες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων

Τίτλος της πρότασης

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που αφορούν την έκθεση στους κινδύνους που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες.

Αριθμός σχετικού εγγράφου : 7633/92

Η πρόταση

1. Αιτιολόγηση της πρότασης σχετικά με την αρχή της επικουρικότητας - κύριοι στόχοι

α) Μέσα στην Κοινότητα, δεκάδες εκατομμύρια εργαζομένων υφίστανται υπερβολική έκθεση στους φυσικούς παράγοντες (θόρυβος, κραδασμοί, ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες) που μπορεί να δημιουργήσει αποτελέσματα επιβλαβή για την υγεία. Το αποτέλεσμα είναι διάφορα ατυχήματα ή επαγγελματικές ασθένειες των οποίων οι αμέσως γνωστές δαπάνες κάθε άλλο παρά αντικατοπτρίζουν το πραγματικό κόστος για την οικονομία, χωρίς να μιλήσουμε για την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των θυμάτων.

Οι κύριοι σχετικοί κλάδοι δραστηριότητας είναι τα μεταλλεία, η μεταλλουργία, τα οικοδομικά και κατασκευαστικά έργα, η ηλεκτρονική, η υφαντουργία, η ξυλουργική βιομηχανία και η χημεία.

Ως παράδειγμα αναφέρουμε το ότι οι οργανισμοί ασφάλισης εργατικών ατυχημάτων στη βιομηχανία και στη βιοτεχνία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατέβαλαν το 1990 145 εκατομμύρια ΕCU περίπου ως απόδοση εξόδων φυσιοθεραπείας καθώς και ως συντάξεις για επαγγελματικές ασθένειες σε 39.361 θύματα επαγγελματικών ασθενειών που προκάλεσε η έκθεση σε φυσικούς παράγοντες. Ας σημειώσουμε ότι το ποσό αυτό δεν αντιπροσωπεύει παρά το ορατό μέρος του παγόβουνου, διότι δεν συνεκτιμά ούτε τις ώρες εργασίας που χάθηκαν λόγω απουσίας λόγω ασθένειας, ούτε τις δαπάνες για τις προληπτικές εξετάσεις της εργασιακής ιατρικής, ούτε τις απώλειες αξιόλογου προσωπικού που πρέπει να αντικατασταθεί πρόωρα.

β) Οι σημερινές εθνικές νομοθεσίες παρουσιάζουν διαφορές και κενά μεταξύ των κρατών μελών, με αποτέλεσμα να εντοπίζουμε, σε συνάρτηση με τη γεωγραφική θέση, αξιόλογες ανισότητες όσον αφορά αφενός το επίπεδο προστασίας που προσφέρεται στους εργαζομένους, και αφετέρου τα βάρη που επωμίζονται οι επιχειρήσεις λόγω των μέτρων που λαμβάνονται με στόχο να ελέγχονται οι κίνδυνοι που οφείλονται στους φυσικούς παράγοντες. Αυτή η κατάσταση υπάρχει εδώ και πολύ καιρό και δεν διαπιστώνουμε κάποια τάση για τη διόρθωσή της, με εξαίρεση την περίπτωση του θορύβου, όπου μια οδηγία του Συμβουλίου κατόρθωσε να συγκροτήσει ένα βάθρο μέτρων προστασίας.

γ) Η πρόταση εντάσσεται σε ένα σύνολο μέτρων δεδομένου ότι διευκρινίζει με ποιο τρόπο οι διατάξεις της οδηγίας πλαισίου πρέπει να εννοούνται στην περίπτωση των φυσικών παραγόντων, και ότι τις διασαφηνίζει και τις συμπληρώνει στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο. Η πρόταση συνεκτιμά επίσης τα άλλα όργανα που συμμετέχουν στον έλεγχο αυτού του κινδύνου (οδηγίες σχετικά με τους χώρους εργασίας καθώς και με τον εξοπλισμό εργασίας, ή με τον εξοπλισμό ατομικής προστασίας και με τη χρήση του).

Το αποτέλεσμα είναι ότι ο κύριος αντίκτυπος προέρχεται από διατάξεις που έχουν ήδη θεσπισθεί.

- δ) Η πρόταση δίνει κοινωνική διάσταση στις ενέργειες που εντάσσονται στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, π.χ. εξασφαλίζοντας την παραλληλία με τις προδιαγραφές σχετικά με την ασφάλεια του εξοπλισμού ή των υλικών (που μπορεί να δημιουργήσουν υπερβολικές εκθέσεις), συμπεριλαμβανομένης της συνεισφοράς ευρωπαϊκών εθνικών προτύπων.
- ε) Αυτές οι σκέψεις δείχνουν την ανάγκη να εξασφαλίσουμε την απαραίτητη εναρμόνιση καθορίζοντας σε κοινοτικό επίπεδο τα προς επίτευξη αποτελέσματα, ενώ οι λειτουργικές διατάξεις και τα τεχνικά στοιχεία παραπέμπονται σε πιο ενδεικνυόμενο επίπεδο. Η επιλογή του άρθρου 118 Α ως νομικής βάσης επιτρέπει τέλος στα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν, σεβόμενα τη συνθήκη, ένα επίπεδο προστασίας που ξεπερνά τις ελάχιστες προδιαγραφές της οδηγίας.

2. Ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις

- α) Η οδηγία επικεντρώνεται στην έννοια του κινδύνου και αφορά επομένως όλες τις επιχειρήσεις όπου τουλάχιστον ένας εργαζόμενος ενδέχεται να υποστεί υπερβολική έκθεση σε φυσικούς παράγοντες. Όπως στην οδηγία πλαίσιο, μόνο ορισμένες πολύ ειδικές καταστάσεις όπου παρεμβαίνει η έννοια του δημόσιου συμφέροντος (αστυνομία, ένοπλες δυνάμεις, πολιτική άμυνα) είναι δυνατόν να εξαιρεθούν.
- β) Το μέγεθος των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων διαφέρει σημαντικά, όμως οι στόχοι προστασίας (να μην υπάρξει υπέρβαση μιας συγκεκριμένης έκθεσης καθώς και του αντίστοιχου κινδύνου) εξακολουθούν να ισχύουν για όλες.

3. Υποχρεώσεις των επιχειρήσεων

Όταν οι εργαζόμενοι ενδέχεται να διατρέξουν κάποιο κίνδυνο που οφείλεται σε φυσικούς παράγοντες, πρέπει να τηρούνται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία πλαίσιο, και για να γίνει αυτό πρέπει να τηρούνται οι απαιτήσεις της πρότασης: αξιολόγηση του κινδύνου, ενημέρωση και επιμόρφωση των εργαζομένων, κατάργηση ή μείωση της έκθεσης, χρήση τελικά εξοπλισμού ατομικής προστασίας, παρακολούθηση της υγείας όταν αυτό επιβάλλεται, δηλώσεις στις αρμόδιες αρχές, σήμανση των επικίνδυνων ζωνών, τήρηση αρχείων σχετικά με τα εργατικά ατυχήματα καθώς και ενός προγράμματος αξιολόγησης και προστασίας από τους κινδύνους.

4. Ποια μπορεί να είναι τα τυχόν οικονομικά αποτελέσματα της πρότασης;

Για την απασχόληση

Η πρόταση αναμένεται ότι δεν θα έχει αρνητικά αποτελέσματα για την απασχόληση· εξυγιαίνοντας τις επικίνδυνες ή επίπονες καταστάσεις, η πρόταση αναμένεται να έχει μάλλον ευεργετικό αποτέλεσμα ανεξάρτητα από τις δραστηριότητες που θα είναι η συνέπεια της εκτέλεσης προληπτικών ενεργειών.

Για τις επενδύσεις και την ανταγωνιστικότητα

Η αξιολόγηση των χρηματοπιστωτικών και οικονομικών συνεπειών της πρότασης γίνεται ακόμη πιο πολύπλοκη λόγω της ποικιλίας των καταστάσεων στα κράτη μέλη και συνεπώς λόγω της διαφορετικής κατανομής σε αυτά των συνολικών δαπανών μεταξύ της επιχείρησης και της κοινότητας. Για να μειώσει αυτή την αβεβαιότητα, μια μελέτη που εκπονήθηκε κατ'εντολή της Επιτροπής, επιζήτησε να υπολογίσει τις συνολικές δαπάνες λαμβάνοντας ως παράδειγμα την πρώην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Οι πιο πλήρεις πληροφορίες που διαθέτουμε αφορούν το θόρυβο για τον οποίο εφαρμόζεται ήδη από την 1.1.90 η οδηγία 86/188/ΕΟΚ.

Με εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων, οι δαπάνες της μέτρησης του θορύβου, της εφαρμογής ωτοασπίδων, της πληροφόρησης και της επαγγελματικής κατάρτισης των εργαζομένων θεωρείται ότι αντιπροσωπεύουν 40 ECU περίπου ανά εργαζόμενο και ετησίως, από τα οποία τα 2/3 αποτελούν δαπάνες που ήδη επιβάλλονται βάσει της υπάρχουσας οδηγίας. Η παρακολούθηση της υγείας αντιπροσωπεύει 65 ECU ανά εξέταση και με παραδοχή της υπόθεσης ότι κάθε συμπληρωματικός εργαζόμενος στον οποίο έχει αναγνωρισθεί πρόσφατα αυτό το δικαίωμα να χρησιμοποιεί αυτή τη δυνατότητα (μία εξέταση κάθε πενταετία), η αντίστοιχη ετήσια δαπάνη ανέρχεται σε 13 ECU. Επομένως, όλα αυτά τα μέτρα θεωρείται ότι αντιπροσωπεύουν μια πρόσθετη δαπάνη ύψους 26 ECU ανά έτος και ανά εργαζόμενο, πράγμα που αντιστοιχεί στο κόστος του εργατικού δυναμικού για μισή ώρα.

οσον αφορά το κόστος των μέτρων της τεχνικής ή διοικητικής καταπολέμησης, δεν διαθέτουμε στην πράξη κανένα γενικεύσιμο στοιχείο. Το κόστος αυτό μπορεί να μεταβάλλεται με σημαντικό τρόπο (σε ορισμένες περιπτώσεις ένα τέτοιο μέτρο μεταφράζεται μάλιστα σε κέρδος χάρη στη μείωση του κόστους παραγωγής), όμως διάφορα παραδείγματα που προέρχονται από τη βιομηχανική πραγματικότητα και περιγράφουν διάφορες μεθόδους που απέδειξαν την αποτελεσματικότητά τους στην πράξη και για τις οποίες "the rewards from the expenditure involved has been considered very worthwhile by the companies involved" (τα οφέλη από τις δαπάνες αυτές θεωρήθηκε ότι άξιζαν πάρα πολύ τον κόπο από τις εν λόγω εταιρείες).

Για τους άλλους φυσικούς παράγοντες εκτός από το θόρυβο, υπολογίζεται ότι για κάθε παράγοντα στον οποίο εκτίθεται κάποιος εργαζόμενος, ο εντοπισμός και η αξιολόγηση των κινδύνων, η ενημέρωση και η επαγγελματική κατάρτιση του ενδιαφερομένου, η παρακολούθηση της υγείας και η παροχή των ατομικών προστατευτικών οργάνων (για τα οποία αγνοούμε την αναλογία των εργαζομένων που θα χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματά τους), αντιπροσωπεύουν το ισοδύναμο του κόστους εργατικού δυναμικού για μισή ημέρα ετησίως (για την τεχνική καταπολέμηση, η κατάσταση είναι η ίδια όπως για το θόρυβο).

Η αξιολόγηση του αντικτύπου της πρότασης μπορεί να δοθεί συνθετικά ως εξής:

Το ισοζύγιο των κοινωνικοοικονομικών συνεπειών του σχεδίου αυτής της ειδικής οδηγίας που αποβλέπει στο να βελτιώσει την ασφάλεια και την προστασία της υγείας των εργαζομένων από τους κινδύνους που συνδέονται με την επαγγελματική έκθεση στους φυσικούς παράγοντες, μπορεί να θεωρηθεί ως σφαιρικά θετικό από την πλευρά της πρόληψης κινδύνων για ατυχήματα, που είναι ήδη γνωστοί και των επαγγελματικών ασθενειών που ήδη οδηγούν εν μέρει σε καταβολή αποζημιώσεων στα κράτη μέλη. Προληπτικές ομοιόμορφες διατάξεις δεν υπάρχουν προς το παρόν παρά μόνο στον τομέα της έκθεσης στο θόρυβο και επιζητούμε τώρα να υλοποιήσουμε αυτό το υψηλό επίπεδο προστασίας σχετικά με τους άλλους φυσικούς παράγοντες.

Οι δαπάνες για τα προληπτικά μέτρα πρέπει να θεωρούνται ότι συνδέονται απευθείας με το κόστος των επικίνδυνων τεχνικών. Το μεγαλύτερο μέρος αυτών των δαπανών θα πρέπει να αναληφθεί από τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν αυτές τις τεχνικές. Ξεκινώντας από αυτή την σφαιρική οικονομική προοπτική, λαμβάνουμε μια πιο ρεαλιστική αξιολόγηση του οικονομικού αντικτύπου αυτών των επικίνδυνων τεχνικών και διαθέτουμε έτσι πιο δίκαια κριτήρια για να αποφασίσουμε σχετικά με τη σκοπιμότητα της χρήσης τους. Άρα, η πρόταση οδηγεί σε μεγαλύτερη διαφάνεια των δαπανών που πρέπει πραγματικά να αναληφθούν, εξισώνοντας έτσι όλες τις ανταγωνιστικές επιχειρήσεις.

Δεδομένου του αποκλειστικά προληπτικού χαρακτήρα των προτεινόμενων μέτρων, οι δαπάνες που συνεπάγεται η εφαρμογή της οδηγίας αναμένεται να είναι σαφώς κατώτερες από τα ποσά που αφιερώνουν οι εθνικές οικονομίες ήδη για την καταβολή αποζημιώσεων με την πιο ευρεία έννοια. Οι δαπάνες θα πρέπει σχεδόν πάντα να αναγνωρίζονται εκεί όπου προκύπτει η ανάγκη τους και θα δώσουν μεγάλη προώθηση στην ανάπτυξη λιγότερο επικίνδυνων εργασιακών τεχνικών.

Επίσης μικρές συγκριτικά δαπάνες θα επιβαρύνουν τα κράτη μέλη που θα πρέπει να μεταφέρουν την οδηγία στη νομοθεσία τους και να ελέγξουν την εφαρμογή της. Αυτές οι δαπάνες δεν αντιπροσωπεύουν παρά μόνο μικρό ποσοστό των ποσών που οι εθνικές οικονομίες και ειδικότερα οι φορολογούμενοι και οι ασφαλισμένοι, αλλά επίσης τα συνταξιοδοτικά ταμεία, καταβάλλουν σήμερα ως αποζημιώσεις για τα ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες που σχετίζονται με την έκθεση στους φυσικούς παράγοντες.

5. Η πρόταση δεν περιέχει καμία ιδιαίτερη διάταξη για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Ο στόχος προστασίας εκφράζεται ως ελάχιστο προς επίτευξη επίπεδο και αυτό δεν είναι δυνατόν να εξαρτάται από το μέγεθος της επιχείρησης. Αντίθετα, η πρόταση αφήνει κάθε ευκαιρία για την επιλογή των λεπτομερειών σύμφωνα με τις οποίες μπορεί να επιτευχθεί το αποτέλεσμα με τον τρόπο αυτό δίδεται η αναγκαία ευκαμψία στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Γνωμοδοτήσεις

6. Οργανώσεις που γνωμοδότησαν και εξέθεσαν διάφορα ουσιαστά στοιχεία της άποψής τους.

Τη γνώμη τους για την αρχική πρόταση έδωσαν οι εξής:

- εμπειρογνώμονες που επέλεξε η Επιτροπή λόγω της ειδικότητας και της ανεξαρτησίας τους,
- οι εθνικοί εμπειρογνώμονες (κυβερνητικοί),
- η συμβουλευτική τριμερής επιτροπή για την ασφάλεια, την υγιεινή και την προστασία της υγείας στο χώρο εργασίας,
- το μόνιμο όργανο για την ασφάλεια και την υγιεινή στα ανθρακωρυχεία και στις άλλες εξορυκτικές βιομηχανίες,
- η ομάδα εμπειρογνομόνων (2 ανά κράτος μέλος) σχετικά με τον κοινωνικοοικονομικό αντίκτυπο της πρότασης.

Αυτές οι διαβουλεύσεις ήταν πολύ ευεργετικές ώστε να εντοπιστούν τα ατελή σημεία ή τα σημεία που θα ήταν δυνατόν να οδηγήσουν σε παρανοήσεις· στο μέτρο που αυτό συμβιβαζόταν με το στόχο και τις βασικές αρχές, τα σχόλια συνεκτιμήθηκαν και το αντίστοιχο κείμενο ξαναδιατυπώθηκε.

Παρ'όλα αυτά, επί της ουσίας, τα ενδιαφερόμενα μέλη εξέφρασαν διαφορετικές απόψεις, ιδίως σχετικά με τη σκοπιμότητα του να προβούμε στην επανεξέταση της οδηγίας για το θόρυβο, καθώς και για τη σκοπιμότητα του να εξετάσουμε τους καθιερωμένους κινδύνους που αντιπροσωπεύουν οι ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες.

Η Επιτροπή αδυνατώντας να συνταιριάζει όλες τις διατυπωνόμενες απόψεις, όφειλε να επιλέξει μία από αυτές. Σεβόμενη τις προηγούμενες υποχρεώσεις της, επέλεξε στο επίπεδο της πρότασής της, να συνταχθεί με εκείνους που εξακολουθούν να απαιτούν μια κοινωνική διάσταση για την εσωτερική αγορά.

COM(92) 560 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

04

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-92-626-GR-C

ISBN 92-77-51511-2
